

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Strasbourg, 14 noiembrie 2018
(OR. en)**

**2016/0151 (COD)
LEX 1839**

**PE-CONS 33/1/18
REV 1**

**AUDIO 53
DIGIT 134
CONSOM 178
TELECOM 191
CODEC 1085**

**DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
DE MODIFICARE A DIRECTIVEI 2010/13/UE
PRIVIND COORDONAREA ANUMITOR DISPOZIȚII
STABILITE PRIN ACTE CU PUTERE DE LEGE SAU ACTE ADMINISTRATIVE
ÎN CADRUL STATELOR MEMBRE CU PRIVIRE LA
URNIZAREA DE SERVICII MASS-MEDIA AUDIOVIZUALE
(DIRECTIVA SERVICIILOR MASS-MEDIA AUDIOVIZUALE)
AVÂND ÎN VEDERE EVOLUȚIA REALITĂȚILOR PIEȚEI**

DIRECTIVA (UE) 2018/...
A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 14 noiembrie 2018

de modificare a Directivei 2010/13/UE
privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege
sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea
de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale)
având în vedere evoluția realităților pieței

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1) și articolul 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 34, 2.2.2017, p. 157.

² JO C 185, 9.6.2017, p. 41.

³ Poziția Parlamentului European din 2 octombrie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 6 noiembrie 2018.

întrucât:

- (1) Ultima modificare substanțială a Directivei 89/552/CEE a Consiliului¹, ulterior codificată prin Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului², a fost efectuată în 2007, odată cu adoptarea Directivei 2007/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului³. De atunci, piața serviciilor mass-media audiovizuale a evoluat în mod semnificativ și rapid datorită convergenței care are loc între televiziune și serviciile prin internet. Progresele tehnice au permis noi tipuri de servicii și de experiențe ale utilizatorilor. Obiceiurile de vizionare, în special cele ale generațiilor mai tinere, s-au modificat în mod semnificativ. Deși ecranul principal al televizorului rămâne un instrument important pentru a face schimb de experiențe audiovizuale, o mare parte a publicului a trecut la alte dispozitive, portabile, pentru a viziona conținutul audiovizual. Conținutul TV tradițional încă reprezintă o mare parte din media zilnică a timpului de vizionare.

¹ Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 298, 17.10.1989, p. 23).

² Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1).

³ Directiva 2007/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivei 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 332, 18.12.2007, p. 27).

Cu toate acestea, noi tipuri de conținut, cum ar fi videoclipurile sau conținutul generat de utilizatori, au devenit tot mai importante și noi actori, inclusiv furnizorii de servicii video la cerere și de platforme de partajare a materialelor video, sunt în prezent consacrați. Această convergență media necesită un cadru juridic actualizat pentru a reflecta evoluțiile de pe piață și pentru a atinge un echilibru între accesul la serviciile de conținut online, protecția consumatorilor și competitivitate.

- (2) La 6 mai 2015, Comisia a adoptat o comunicare intitulată „O strategie privind piața unică digitală pentru Europa”, în care a anunțat o revizuire a Directivei 2010/13/UE.
- (3) Directiva 2010/13/UE ar trebui să rămână aplicabilă numai serviciilor al căror scop principal este furnizarea de programe în scop informativ, de divertisment sau educativ. Cerința privind scopul principal ar trebui, de asemenea, să fie considerată ca fiind îndeplinită dacă serviciul are un conținut audiovizual și o formă care pot fi dissociate de activitatea principală a furnizorului serviciului, cum ar fi elementele autonome ale ziarelor online care prezintă programe audiovizuale sau materiale video generate de utilizatori, în cazul în care respectivele elemente pot fi considerate dissociabile de activitatea lor principală. Un serviciu ar trebui considerat ca fiind doar un complement indisociabil al activității principale ca urmare a legăturilor dintre oferta audiovizuală și activitatea principală, cum ar fi furnizarea de știri în format scris. Ca atare, canalele sau orice alt serviciu audiovizual sub responsabilitatea editorială a unui furnizor pot constitui în sine servicii mass-media audiovizuale, chiar dacă acestea sunt oferite printr-o platformă de partajare a materialelor video care se caracterizează prin lipsa responsabilității editoriale. În astfel de cazuri, furnizorilor cu responsabilitate editorială le va reveni obligația de a respecta Directiva 2010/13/UE.

- (4) Serviciile de platformă de partajare a materialelor video oferă conținut audiovizual care este accesat din ce în ce mai mult de către publicul larg, în special de către tineri. Aceasta se aplică și serviciilor oferite de mijloacele de comunicare socială, care au devenit un mediu important pentru schimbul de informații și pentru divertisment și pentru educație, inclusiv prin asigurarea accesului la programe și la materiale video generate de utilizatori. Este necesar ca respectivele servicii să fie incluse în domeniul de aplicare al Directivei 2010/13/UE, deoarece concurează pentru același public și aceleași venituri ca serviciile mass-media audiovizuale. În plus, acestea au, de asemenea, un impact considerabil prin faptul că facilitează posibilitatea utilizatorilor de a modela și influența opiniile altor utilizatori. Prin urmare, pentru a-i proteja pe minori de conținutul dăunător și pe toți cetățenii de incitarea la ură, la violență și la terorism, serviciile respective ar trebui să facă obiectul Directivei 2010/13/UE în măsura în care respectă definiția unui serviciu de platformă de partajare a materialelor video.

- (5) Deși scopul Directivei 2010/13/UE nu este de a reglementa serviciile oferite de mijloacele de comunicare socială ca atare, un serviciu oferit de mijloacele de comunicare socială ar trebui să facă obiectul directivei în cazul în care furnizarea de programe și de materiale video generate de utilizatori constituie o funcționalitate esențială a serviciului respectiv. Furnizarea de programe și de materiale video generate de utilizatori ar putea fi considerată drept funcționalitate esențială a serviciului oferit de mijloacele de comunicare socială în cazul în care conținutul audiovizual nu este doar un element auxiliar al activităților serviciului oferit de mijloacele de comunicare socială sau nu constituie doar o parte minoră a acestor activități. Pentru a asigura claritatea, eficacitatea și coerența punerii în aplicare, Comisia, după consultarea Comitetului de contact, ar trebui, dacă este necesar, să elaboreze orientări cu privire la aplicarea practică a criteriului funcționalității esențiale din cadrul definiției „serviciului de platformă de partajare a materialelor video”. Respectivele orientări ar trebui să fie redactate luând în considerare în mod corespunzător obiectivele de interes public general care trebuie îndeplinite prin măsuri care urmează să fie luate de furnizorii de platforme de partajare a materialelor video, precum și dreptul la libertatea de exprimare.
- (6) În cazul în care o secțiune dissociabilă a unui serviciu constituie un serviciu de platformă de partajare a materialelor video în sensul Directivei 2010/13/UE, numai secțiunea respectivă ar trebui să fie reglementată de directiva menționată și numai în ceea ce privește programele și materialele video generate de utilizatori. Videoclipurile integrate în conținutul editorial al versiunilor electronice ale ziarelor și revistelor și imaginile animate precum cele în format GIF nu ar trebui să fie reglementate de Directiva 2010/13/UE. Definiția unui serviciu de platformă de partajare a materialelor video nu ar trebui să acopere activitățile neeconomice, precum furnizarea de conținut audiovizual pe site-urile internet private și în cadrul comunităților de interese fără caracter comercial.

- (7) Pentru a asigura punerea în aplicare efectivă a Directivei 2010/13/UE, este esențial ca statele membre să instituie și să mențină registre actualizate ale furnizorilor de servicii mass-media și de platforme de partajare a materialelor video aflați în jurisdicția lor și să transmită periodic aceste registre autorităților și/sau organismelor lor de reglementare independente competente și Comisiei. Aceste registre ar trebui să includă informații cu privire la criteriile pe care se întemeiază jurisdicția.
- (8) Stabilirea jurisdicției necesită o evaluare a situațiilor de fapt pe baza criteriilor stabilite în Directiva 2010/13/UE. Evaluarea respectivelor situații de fapt ar putea conduce la rezultate contradictorii. În aplicarea procedurilor privind cooperarea prevăzute în respectiva directivă, este important ca Comisia să își poată întemeia constatările pe date fiabile. Grupul autorităților europene de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale (ERGA) ar trebui, prin urmare, să fie împuternicit să emită avize privind jurisdicția la solicitarea Comisiei. În cazul în care Comisia, în aplicarea respectivelor proceduri privind cooperarea, decide să consulte ERGA în acest sens, ar trebui să furnizeze Comitetului de contact informații, inclusiv cu privire la notificările primite de la statele membre în cadrul respectivelor proceduri de cooperare, precum și cu privire la avizul ERGA.
- (9) Procedurile și condițiile de restricționare a libertății de a presta și de a beneficia de servicii mass-media audiovizuale ar trebui să fie aceleași atât pentru serviciile liniare cât și pentru cele neliniare.

- (10) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”), este posibil ca libertatea de a presta servicii, garantată în temeiul tratatului, să fie restrânsă din motive imperative de interes public general, cum ar fi obținerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor, cu condiția ca astfel de restricții să fie justificate, proporționale și necesare. Prin urmare, un stat membru ar trebui să poată lua anumite măsuri care să asigure respectarea normelor sale de protecție a consumatorilor care nu intră în domeniile coordonate de Directiva 2010/13/UE. Măsurile luate de un stat membru pentru asigurarea punerii în aplicare a regimului său național în materie de protecție a consumatorilor, inclusiv în ceea ce privește publicitatea pentru jocurile de noroc, ar trebui să fie justificate, proporționale cu obiectivul urmărit și necesare, în conformitate cu jurisprudența Curții. În orice caz, un stat membru de recepție nu trebuie să ia nicio măsură care ar împiedica retransmiterea pe teritoriul său a transmisiilor de televiziune care provin dintr-un alt stat membru.
- (11) Atunci când un stat membru notifică Comisiei că un furnizor de servicii mass-media s-a stabilit în statul membru de jurisdicție pentru a eluda normele mai stricte în domeniile coordonate de Directiva 2010/13/UE, care s-ar aplica respectivului furnizor în cazul în care s-ar fi stabilit pe teritoriul statului membru care a formulat notificarea, statul membru respectiv ar trebui să prezinte dovezi credibile și justificate corespunzător în acest sens. Astfel de dovezi ar trebui să descrie în detaliu o serie de fapte coroborate care să permită stabilirea în mod rezonabil a unei astfel de eludări.

- (12) În comunicarea sa către Parlamentul European și Consiliu privind o mai bună legiferare pentru rezultate mai bune – O agendă a UE, Comisia a subliniat faptul că, atunci când analizează soluții de politică, va avea în vedere atât mijloace de reglementare, cât și modalități de altă natură, elaborate după modelul comunității de practici și al principiilor pentru o mai bună autoreglementare și coreglementare. O serie de coduri de conduită instituite în domeniile coordonate de Directiva 2010/13/UE s-au dovedit a fi bine concepute, în conformitate cu principiile pentru o mai bună autoreglementare și coreglementare. Existența unei protecții legislative a fost considerată un factor important de succes în promovarea conformității cu un cod de autoreglementare sau coreglementare. Este la fel de important ca astfel de coduri să stabilească ținte și obiective specifice care să permită monitorizarea și evaluarea în mod regulat, transparent și independent a obiectivelor urmărite de codurile de conduită. Codurile de conduită ar trebui, de asemenea, să asigure respectarea efectivă a dispozițiilor directivei. Aceste principii ar trebui să fie urmate de coduri de autoreglementare și coreglementare adoptate în domeniile coordonate de Directiva 2010/13/UE.
- (13) Experiența a relevat faptul că atât instrumentele de autoreglementare, cât și cele de coreglementare, puse în aplicare în conformitate cu diversele tradiții juridice ale statelor membre, pot avea un rol important în asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorului. Măsurile destinate să asigure îndeplinirea obiectivelor de interes public general în sectorul noilor servicii mass-media audiovizuale sunt mai eficace dacă sunt luate cu sprijinul activ al furnizorilor de servicii înșiși.

- (14) Autoreglementarea constituie un tip de inițiativă voluntară care permite operatorilor economici, partenerilor sociali, organizațiilor și asociațiilor neguvernamentale să adopte orientări comune între ele și pentru ele. Acestea sunt responsabile pentru dezvoltarea, monitorizarea, și asigurarea respectării aplicării orientărilor respective. Statele membre ar trebui să recunoască, în conformitate cu diversele tradiții juridice proprii, rolul pe care o autoreglementare eficace îl poate avea ca instrument complementar față de mecanismele legislative, judiciare și administrative instituite, precum și contribuția utilă a acestora la îndeplinirea obiectivelor Directivei 2010/13/UE. Cu toate acestea, deși ar putea constitui o metodă complementară de punere în aplicare a anumitor dispoziții ale Directivei 2010/13/UE, autoreglementarea nu ar trebui să constituie un înlocuitor pentru obligațiile legiuitorului național. Coreglementarea asigură, în forma sa minimă, o legătură juridică între autoreglementare și legiuitorul național, în conformitate cu tradițiile juridice ale statelor membre. În cazul coreglementării, rolul de reglementare este partajat între părțile interesate și guvern sau autoritățile și/sau organismele naționale de reglementare. Rolul autorităților publice relevante include recunoașterea schemei de coreglementare, auditul proceselor sale și finanțarea acestei scheme. Coreglementarea ar trebui să permită posibilitatea intervenției statului în cazul neîndeplinirii obiectivelor sale. Fără a aduce atingere obligațiilor formale ale statelor membre cu privire la transpunere, Directiva 2010/13/UE încurajează utilizarea autoreglementării și coreglementării. Aceasta nu ar trebui să constituie o obligație a statelor membre de a institui regimuri de autoreglementare și/sau de coreglementare și nici nu ar trebui să perturbe sau să pună în pericol actualele inițiative de coreglementare care există deja în cadrul statelor membre și care funcționează în mod eficace.

- (15) Transparența în ceea ce privește proprietatea asupra mass-mediei este direct legată de libertatea de exprimare, un element fundamental al sistemelor democratice. În cazul în care această proprietate se traduce prin exercitarea controlului sau a unei influențe considerabile asupra conținutului serviciilor furnizate, informațiile privind structura de proprietate a furnizorilor de servicii mass-media permit utilizatorilor să aibă o apreciere în cunoștință de cauză cu privire la acest conținut. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili dacă și în ce măsură informațiile despre structura de proprietate asupra unui furnizor de servicii mass-media ar trebui să fie accesibile utilizatorilor, cu condiția ca esența drepturilor și libertăților fundamentale în cauză să fie respectată și ca aceste măsuri să fie necesare și proporționale.
- (16) Dată fiind natura specifică a serviciilor mass-media audiovizuale, în special impactul acestor servicii asupra modului în care se formează opinia publică, utilizatorii au un interes legitim în cunoașterea persoanei responsabile de conținutul acestor servicii. Pentru a consolida libertatea de exprimare și, prin extensie, pentru a promova pluralismul în mass-media și a evita conflictele de interese, este important ca statele membre să se asigure că utilizatorii beneficiază în orice moment de acces simplu și direct la informații privind furnizorii de servicii mass-media. Este la latitudinea fiecărui stat membru să ia o decizie, în special în ceea ce privește informațiile care pot fi furnizate cu privire la structura de proprietate și beneficiarii efectivi.

- (17) Pentru a garanta coerența și securitatea juridică pentru întreprinderi și autoritățile statelor membre, noțiunea de „incitare la violență sau la ură” ar trebui, în măsura corespunzătoare, să fie înțeleasă în sensul Deciziei-cadru 2008/913/JAI a Consiliului¹.
- (18) Ținând seama de evoluția mijloacelor prin care conținutul este difuzat prin intermediul rețelilor de comunicații electronice, este important ca publicul larg să fie protejat de incitarea la terorism. Directiva 2010/13/UE ar trebui, prin urmare, să asigure că serviciile mass-media audiovizuale nu conțin instigări publice la săvârșirea de infracțiuni de terorism. Pentru a garanta coerența și securitatea juridică pentru întreprinderi și autoritățile statelor membre, noțiunea de „instigare publică la săvârșirea unei infracțiuni de terorism” ar trebui să fie înțeleasă în sensul Directivei (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului².
- (19) Pentru a permite publicului, inclusiv părinților și minorilor, să ia decizii în cunoștință de cauză cu privire la conținutul care urmează să fie vizionat, este necesar ca furnizorii de servicii mass-media să ofere informații suficiente referitoare la conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală a minorilor. Acest lucru ar putea fi realizat, de exemplu, prin intermediul unui sistem de descriptori de conținut, al unei avertizări sonore, al unui simbol vizual sau prin orice alt mijloc care descrie natura conținutului.

¹ Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008 privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 55).

² Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

- (20) Măsurile corespunzătoare pentru protecția minorilor aplicabile serviciilor de televiziune ar trebui să se aplice și serviciilor mass-media audiovizuale la cerere. Aceasta ar trebui să sporească nivelul de protecție. Abordarea armonizării minime permite statelor membre să dezvolte un grad mai ridicat de protecție pentru conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală a minorilor. Conținutul cel mai dăunător, care poate afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală a minorilor, dar care nu constituie neapărat o infracțiune, ar trebui să facă obiectul celor mai stricte măsuri, cum ar fi criptarea și sistemele eficiente de control parental, fără a se aduce atingere posibilității adoptării unor măsuri mai stricte de către statele membre.
- (21) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului¹ recunoaște faptul că, în ceea ce privește prelucrarea datelor lor cu caracter personal, copiii au nevoie de o protecție specifică. Instituirea de mecanisme de protecție a copiilor de către furnizorii de servicii mass-media conduce în mod inevitabil la prelucrarea datelor cu caracter personal ale minorilor. Având în vedere că aceste mecanisme au drept scop protecția copiilor, datele cu caracter personal ale minorilor prelucrate în cadrul măsurilor tehnice de protecție a copilului nu ar trebui utilizate în scopuri comerciale.

¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

- (22) Asigurarea accesibilității conținutului audiovizual reprezintă o cerință esențială în contextul angajamentelor asumate în temeiul Convenției Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap. În contextul Directivei 2010/13/UE, termenul „persoane cu handicap” ar trebui să fie interpretat ținând seama de natura serviciilor care fac obiectul directivei menționate, și anume servicii mass-media audiovizuale. Dreptul persoanelor cu handicap și al persoanelor în vârstă de a participa și de a se integra în viața socială și culturală a Uniunii este legat de furnizarea de servicii mass-media audiovizuale accesibile. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure, fără întârzieri nejustificate, că furnizorii de servicii mass-media aflați în jurisdicția lor depun eforturi active pentru a face accesibile conținuturi pentru persoanele cu handicap, în special pentru cele cu deficiențe de vedere sau de auz. Cerințele de accesibilitate ar trebui să fie îndeplinite printr-un proces progresiv și continuu, ținând seama, în același timp, de constrângerile practice și inevitabile care ar putea împiedica accesibilitatea deplină, cum ar fi difuzarea programelor sau a evenimentelor în timp real. Pentru a măsura progresul pe care furnizorii de servicii mass-media l-au înregistrat în sporirea treptată a accesibilității serviciilor lor pentru persoanele cu deficiențe de văz sau de auz, statele membre ar trebui să solicite furnizorilor de servicii mass-media stabiliți pe teritoriul lor să le prezinte rapoarte în mod periodic.

- (23) Modalitățile de realizare a accesibilității serviciilor mass-media audiovizuale în temeiul Directivei 2010/13/UE ar trebui să includă, fără a se limita la acestea, limbajul semnelor, subtitrarea pentru persoanele surde și cu deficiențe de auz, subtitrările vorbite și descrierea audio. Cu toate acestea, respectiva directivă nu reglementează caracteristicile sau serviciile care oferă acces la servicii mass-media audiovizuale și nici caracteristicile de accesibilitate ale grilelor electronice de programe (EPG). Prin urmare, respectiva directivă nu aduce atingere dreptului Uniunii care vizează armonizarea în ceea ce privește accesibilitatea serviciilor care asigură accesul la serviciile mass-media audiovizuale, cum ar fi site-urile internet, aplicațiile online și EPG, sau în ceea ce privește furnizarea de informații privind accesibilitatea și în formate accesibile.
- (24) În anumite cazuri, nu ar fi posibil să se poată furniza informații cu caracter urgent într-o manieră care să fie accesibilă persoanelor cu handicap. Cu toate acestea, astfel de cazuri excepționale nu ar trebui să împiedice difuzarea publică a informațiilor de urgență prin intermediul serviciilor mass-media audiovizuale.
- (25) Directiva 2010/13/UE nu aduce atingere competenței statelor membre de a impune obligații pentru a garanta vizibilitatea corespunzătoare a conținutului de interes general în cadrul obiectivelor de interes general definite, cum ar fi pluralismul în mass-media, libertatea de exprimare și diversitatea culturală. Aceste obligații ar trebui să fie impuse numai în cazul în care sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general clar definite de statele membre, în conformitate cu dreptul Uniunii. În cazul în care statele membre decid să impună norme privind acordarea unei vizibilități corespunzătoare, acestea ar trebui să impună întreprinderilor doar obligații proporționale, din rațiuni legitime ce țin de politicile publice.

- (26) Pentru a se proteja responsabilitatea editorială a furnizorilor de servicii mass-media și lanțul valoric audiovizual, este esențial să se poată garanta integritatea programelor și a serviciilor mass-media audiovizuale furnizate de către furnizorii de servicii mass-media. Programele și serviciile mass-media audiovizuale nu ar trebui transmise într-o formă prescurtată, modificate sau întrerupte, ori să existe inserări în scopuri comerciale fără consimțământului explicit al furnizorului de servicii mass-media. Statele membre ar trebui să se asigure că inserările inițiate sau autorizate exclusiv în scop privat de către utilizatorul serviciului, cum ar fi inserările generate de serviciile destinate comunicărilor individuale, nu necesită consimțământul furnizorului de servicii mass-media. Elementele de control ale oricărei interfețe de utilizator necesare pentru funcționarea dispozitivului sau pentru navigarea în cadrul programului, ca de exemplu indicatorii de volum, funcțiile de căutare, meniurile de navigare sau listele de canale, nu ar trebui să fie incluse. De asemenea, nu ar trebui să fie vizate inserările legitime, cum ar fi inserările de tip informații de avertizare, informații de interes public general, subtitrări sau comunicări comerciale oferite de furnizorul de servicii mass-media. Fără a aduce atingere articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului¹, nu ar trebui să fie incluse nici tehnicile de compresie a datelor prin care se reduce dimensiunea fișierului de date și nici alte tehnici de adaptare a unui serviciu la mijloacele de distribuție, cum ar fi rezoluția și codificarea, fără să aducă nicio modificare conținutului.

¹ Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (JO L 310, 26.11.2015, p. 1).

Măsurile pentru protecția integrității programelor și a serviciilor mass-media audiovizuale ar trebui să fie impuse în cazul în care sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general clar definite de statele membre, în conformitate cu dreptul Uniunii. Astfel de măsuri ar trebui să impună întreprinderilor obligații proporționale, din considerații ce țin de interesul public legitim.

- (27) Cu excepția sponsorizării și a plasării de produse, comunicările comerciale audiovizuale pentru băuturile alcoolice din cadrul serviciilor mass-media audiovizuale la cerere ar trebui să fie conforme cu criteriile aplicabile publicității televizate și teleshoppingului pentru băuturi alcoolice prevăzute în Directiva 2010/13/UE. Criteriile mai detaliate aplicabile publicității televizate și teleshoppingului pentru băuturi alcoolice se limitează la spoturile publicitare, care, prin natura lor, sunt separate de program și, prin urmare, exclud alte comunicări comerciale care au legătură cu programul sau fac parte integrantă din program, cum ar fi sponsorizarea și plasarea de produse. Prin urmare, respectivele criterii nu ar trebui să se aplice sponsorizării și plasării de produse în cadrul serviciilor mass-media audiovizuale la cerere.

- (28) La nivel național și internațional există anumite orientări în materie de nutriție recunoscute pe scară largă, cum ar fi modelul de profil nutrițional al Biroului regional pentru Europa al Organizației Mondiale a Sănătății, în vederea diferențierii produselor alimentare pe baza compoziției lor nutriționale în contextul publicității televizate a produselor alimentare adresate copiilor. Statele membre ar trebui încurajate să asigure faptul că se utilizează autoreglementarea și coreglementarea, inclusiv prin intermediul unor coduri de conduită, pentru a reduce în mod efectiv expunerea copiilor la comunicările comerciale audiovizuale privind produsele alimentare și băuturile cu un conținut ridicat de sare, zaharuri, grăsimi, grăsimi saturate sau acizi grași trans ori care nu corespund în alt mod respectivelor orientări în materie de nutriție de la nivel național sau internațional.
- (29) În mod similar, statele membre ar trebui încurajate să asigure utilizarea codurilor de conduită de autoreglementare și coreglementare pentru a se reduce în mod efectiv expunerea copiilor și a minorilor la comunicările comerciale audiovizuale pentru băuturi alcoolice. La nivelul Uniunii și la nivel național există anumite sisteme de autoreglementare sau de coreglementare pentru comercializarea responsabilă a băuturilor alcoolice, inclusiv în comunicările comerciale audiovizuale. Aceste sisteme ar trebui încurajate în continuare, în special cele care au drept scop asigurarea faptului că mesajele privind consumul responsabil de alcool însoțesc comunicările comerciale audiovizuale pentru băuturi alcoolice.
- (30) Este important ca minorii să fie protejați în mod efectiv de expunerea la comunicările comerciale audiovizuale privind promovarea jocurilor de noroc. În acest context, la nivelul Uniunii și la nivel național există mai multe sisteme de autoreglementare sau de coreglementare pentru promovarea practicării responsabile a jocurilor de noroc, inclusiv în comunicările comerciale audiovizuale.

- (31) Pentru a elimina obstacolele din calea liberei circulații a serviciilor transfrontaliere în cadrul Uniunii, este necesar să se asigure eficacitatea măsurilor de autoreglementare și coreglementare care vizează, în special, protecția consumatorilor sau a sănătății publice.
- (32) Piața transmisiilor de televiziune a evoluat și, prin urmare, este nevoie de o mai mare flexibilitate în ceea ce privește comunicările comerciale audiovizuale, în special de reguli cantitative pentru serviciile mass-media audiovizuale liniare și pentru plasarea de produse. Apariția unor noi servicii, inclusiv acelea fără publicitate, a dus la o paletă mai largă de opțiuni pentru public, care poate trece cu ușurință la alte oferte.
- (33) Liberalizarea plasării de produse nu a condus la dezvoltarea preconizată a acestei forme de comunicare comercială audiovizuală. În special, interdicția generală a plasării de produse, deși aceasta cuprinde unele excepții, nu a creat un climat de securitate juridică pentru furnizorii de servicii mass-media. Plasarea de produse ar trebui, prin urmare, să fie autorizată în toate serviciile mass-media audiovizuale și serviciile de platformă de partajare a materialelor video, sub rezerva unor excepții.

- (34) Plasarea de produse nu ar trebui să fie permisă în programele de știri și de actualități, în programele dedicate consumatorilor, în programele religioase și în programele pentru copii. În special, există dovezi conform cărora plasarea de produse și mesajele publicitare încorporate pot afecta comportamentul copiilor, deoarece adesea aceștia nu sunt în măsură să recunoască un conținut comercial. Prin urmare, este necesar să se interzică în continuare plasarea de produse în programele pentru copii. Programele dedicate consumatorilor sunt programe care oferă consiliere publicului sau care conțin evaluări privind achiziționarea de produse și servicii. Permitearea plasării de produse în cadrul unor astfel de programe ar estompa distincția dintre publicitate și conținut editorial din perspectiva publicului, care se poate aștepta la o evaluare reală și onestă a produselor sau a serviciilor în cadrul unor astfel de programe.
- (35) Furnizorii de servicii mass-media audiovizuale la cerere ar trebui să promoveze producția și distribuția de opere europene prin asigurarea faptului că propriile cataloage conțin o cotă minimă de opere europene și că acestea sunt puse suficient în evidență. Etichetarea în metadate a conținutului audiovizual care se califică drept operă europeană ar trebui încurajată, astfel încât aceste metadate să fie disponibile pentru furnizorii de servicii mass-media. Punerea în evidență implică promovarea operelor europene prin facilitarea accesului la acestea. Punerea în evidență poate fi asigurată prin diferite mijloace, cum ar fi o secțiune dedicată operelor europene care să fie accesibilă de la pagina de pornire a serviciului, posibilitatea căutării de opere europene în instrumentul de căutare disponibil în cadrul respectivului serviciu, utilizarea de opere europene în campanii ale respectivului serviciu sau asigurarea unui procentaj minim de opere europene promovate din catalogul respectivului serviciu, de exemplu prin utilizarea bannerelor sau a unor instrumente similare.

- (36) Pentru asigurarea unor niveluri adecvate ale investițiilor în opere europene, statele membre ar trebui să poată impune obligații financiare furnizorilor de servicii mass-media stabiliți pe teritoriul lor. Obligațiile respective pot lua forma unor contribuții directe la producția operelor europene și la achiziționarea de drepturi asupra acestora. Statele membre ar putea, de asemenea, să impună taxe care să se plătească unui fond, în funcție de veniturile obținute din serviciile mass-media audiovizuale care sunt furnizate pe teritoriul lor și sunt orientate către teritoriul lor. Prezenta directivă clarifică faptul că, având în vedere legătura directă dintre obligațiile financiare și politicile culturale diferite ale statelor membre, un stat membru este autorizat, de asemenea, să impună astfel de obligații financiare furnizorilor de servicii mass-media stabiliți într-un alt stat membru care oferă servicii orientate către teritoriul său. În acest caz, obligațiile financiare ar trebui să vizeze doar veniturile generate prin intermediul publicului din statul membru vizat. Furnizorii de servicii mass-media cărora li se impune să contribuie la schemele de finanțare a cinematografiei dintr-un stat membru vizat ar trebui să beneficieze în mod nediscriminatoriu, chiar și fără a fi stabiliți în statul membru respectiv, de ajutoarele disponibile pentru furnizorii de servicii mass-media în cadrul schemelor respective de finanțare a cinematografiei.

- (37) Radiodifuzorii investesc în prezent în operele audiovizuale europene mai mult decât furnizorii de servicii mass-media audiovizuale la cerere. Prin urmare, în cazul în care un stat membru vizat alege să impună o obligație financiară unui radiodifuzor aflat în jurisdicția altui stat membru, ar trebui să se țină seama de contribuțiile directe la producția și achiziționarea de drepturi asupra operelor europene, în special a coproducțiilor, realizate de respectivul radiodifuzor, acordându-se atenția cuvenită principiului proporționalității. Acest lucru nu aduce atingere competenței statelor membre de a stabili, în conformitate cu politica lor culturală și sub rezerva compatibilității cu normele privind ajutoarele de stat, nivelul contribuțiilor financiare de plătit de către furnizorii de servicii mass-media aflați în jurisdicția lor.
- (38) Un stat membru, atunci când evaluează, de la caz la caz, dacă un serviciu mass-media audiovizual la cerere stabilit într-un alt stat membru vizează publicul de pe teritoriul său, ar trebui să se raporteze la indicatori cum ar fi publicitatea sau alte acțiuni de promovare orientate în mod specific către clienții de pe teritoriul său, principala limbă a serviciului sau existența unui conținut ori a unor comunicări comerciale care sunt orientate în mod specific către publicul din statul membru de recepție.
- (39) Atunci când un stat membru impune contribuții financiare furnizorilor de servicii mass-media, aceste contribuții ar trebui să urmărească promovarea corespunzătoare a operelor europene, evitând totodată riscul dublei impunerii pentru furnizorii de servicii mass-media. În acest mod, dacă statul membru în care este stabilit furnizorul de servicii mass-media impune o astfel de contribuție financiară, acesta ar trebui să țină seama de orice contribuție financiară impusă de statele membre vizate.

- (40) Pentru a asigura faptul că obligațiile privind promovarea operelor europene nu subminează dezvoltarea pieței și pentru a permite intrarea pe piață a unor actori noi, furnizorii care nu au o prezență semnificativă pe piață nu ar trebui să facă obiectul acestor cerințe. Acest lucru este valabil în special pentru furnizorii cu o cifră de afaceri redusă sau cu un nivel scăzut de audiență. Un nivel scăzut de audiență poate fi stabilit, de exemplu, pe baza timpului de vizionare sau a vânzărilor, în funcție de natura serviciului, în timp ce la stabilirea unei cifre de afaceri reduse ar trebui să se țină seama de dimensiunile diferite ale piețelor audiovizuale din statele membre. De asemenea, ar putea fi neadecvat să se impună astfel de cerințe în cazurile în care – dată fiind natura sau tema serviciilor mass-media audiovizuale – acestea ar fi imposibil de respectat ori nejustificate.
- (41) Este important ca radiodifuzorii să beneficieze de o mai mare flexibilitate și să fie în măsură să decidă când plasează publicitatea pentru a maximiza cererea de difuzare de publicitate și fluxul de telespectatori. Însă este, de asemenea, necesar să se mențină un nivel adecvat de protecție a consumatorilor în această privință deoarece o astfel de flexibilitate ar putea expune publicul la un volum excesiv de publicitate în perioada de audiență maximă. Ar trebui, prin urmare să se aplice limite specifice în intervalul orar cuprins între 6.00 și 18.00 și în cel cuprins între 18.00 și 24.00.

- (42) Cadrele neutre separă conținutul editorial de spoturile de publicitate televizată sau de teleshopping, precum și spoturile individuale. Ele permit publicului să distingă cu claritate momentul în care un tip de conținut audiovizual se încheie și un altul începe. Este necesar să se clarifice că în limitele cantitative de publicitate stabilite pentru publicitatea televizată nu sunt luate în calcul cadrele neutre. Scopul acestei dispoziții este de a garanta că timpul utilizat pentru cadrele neutre nu are nicio influență asupra timpului utilizat pentru publicitate și că veniturile provenite din publicitate nu sunt afectate în mod negativ.
- (43) Timpul de emisie alocat anunțurilor prezentate de radiodifuzor în legătură cu propriile sale programe și cu produse auxiliare derivate direct din respectivele programe, sau consacrat anunțurilor din partea serviciilor publice și solicitărilor de ajutor umanitar, difuzate gratuit, cu excepția cheltuielilor suportate pentru transmiterea unor astfel de solicitări, nu ar trebui să fie inclus în timpul de emisie maxim care poate fi alocat publicității televizate și teleshoppingului. În plus, numeroși radiodifuzori fac parte din grupuri de radiodifuziune mai mari și prezintă anunțuri nu numai în legătură cu propriile programe și cu produse auxiliare derivate direct din aceste programe, ci și în legătură cu programe și servicii mass-media audiovizuale ale altor entități care aparțin aceluiași grup de radiodifuziune. Nici timpul de emisie alocat unor astfel de anunțuri nu ar trebui să fie inclus în timpul de emisie maxim care poate fi alocat publicității televizate și teleshoppingului.

- (44) Furnizorii de platforme de partajare a materialelor video care intră sub incidența Directivei 2010/13/UE oferă servicii ale societății informaționale în sensul Directivei 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹. Prin urmare, acești furnizori fac obiectul dispozițiilor privind piața internă prevăzute în directiva menționată, în cazul în care sunt stabiliți într-un stat membru. Este oportun să se asigure faptul că aceleași norme se aplică furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video care nu sunt stabiliți într-un stat membru, în vederea garantării eficacității măsurilor de protecție a minorilor și a publicului larg prevăzute în Directiva 2010/13/UE și în vederea asigurării, cât mai mult posibil, a unor condiții de concurență echitabile, în măsura în care furnizorii respectivi au fie o societate-mamă, fie o filială care este stabilită într-un stat membru sau în cazul în care furnizorii respectivi fac parte dintr-un grup și o altă întreprindere din grupul respectiv este stabilită într-un stat membru. Prin urmare, definițiile stabilite în Directiva 2010/13/UE ar trebui să fie bazate pe principii și să asigure că nu este posibil ca o întreprindere să se autoexcludă din domeniul de aplicare al respectivei directive prin crearea unei structuri de grup care să conțină straturi multiple de întreprinderi stabilite în interiorul ori în afara Uniunii. În temeiul normelor privind stabilirea prevăzute în Directivele 2000/31/CE și 2010/13/UE, Comisia ar trebui să fie informată cu privire la furnizorii aflați în jurisdicția fiecărui stat membru.

¹ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

- (45) Au apărut noi provocări, în special în ceea ce privește platformele de partajare a materialelor video, pe care utilizatorii, în special minorii, consumă din ce în ce mai mult conținut audiovizual. În acest context, conținutul dăunător și discursurile de incitare la ură difuzate prin servicii de platformă de partajare a materialelor video au suscitat tot mai multe preocupări. Pentru a asigura protecția minorilor și a publicului larg de un astfel de conținut, este necesar să se stabilească norme proporționale cu privire la aceste aspecte.
- (46) Comunicările comerciale din cadrul serviciilor de platformă de partajare a materialelor video sunt deja reglementate de Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹, care interzice practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor față de consumatori, inclusiv practicile înșelătoare și agresive care apar în cadrul serviciilor societății informaționale.

¹ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

În ceea ce privește comunicările comerciale referitoare la produsele din tutun și produsele conexe de pe platformele de partajare a materialelor video, interdicțiile existente prevăzute în Directiva 2003/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹, precum și interdicțiile aplicabile comunicărilor comerciale privind țigarele electronice și flacoanele de reumplere în temeiul Directivei 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului² asigură o protecție suficientă a consumatorilor împotriva produselor din tutun și a produselor conexe. Deoarece utilizatorii se bazează tot mai mult pe serviciile de platformă de partajare a materialelor video în accesarea de conținut audiovizual, este necesar să se asigure un nivel suficient de protecție a consumatorilor, prin alinierea normelor privind comunicările comerciale audiovizuale, în măsura adecvată, la nivelul tuturor furnizorilor. Prin urmare, este important ca, pe platformele de partajare a materialelor video, comunicările comerciale audiovizuale să fie clar identificate și să respecte un set de cerințe calitative minime.

¹ Directiva 2003/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 privind armonizarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în materie de publicitate și sponsorizare în favoarea produselor din tutun (JO L 152, 20.6.2003, p. 16).

² Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO L 127, 29.4.2014, p. 1).

- (47) O parte importantă a conținutului difuzat prin servicii de platformă de partajare a materialelor video nu se află sub responsabilitatea editorială a furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video. Totuși, furnizorii respectivi stabilesc, de regulă, modul de organizare a conținutului, și anume a programelor, a materialelor video generate de utilizatori și a comunicărilor comerciale audiovizuale, inclusiv prin mijloace automate sau algoritmi. Prin urmare, furnizorilor menționați ar trebui să li se impună să ia măsuri corespunzătoare pentru a-i proteja pe minori de conținutul care le poate afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală. Acestora ar trebui, de asemenea, să li se impună să ia măsuri corespunzătoare pentru a proteja publicul larg de conținut care cuprinde incitări la violență sau la ură împotriva unui grup sau a unui membru al unui grup pe baza oricăruia dintre motivele menționate la articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”) sau a cărei difuzare constituie o infracțiune în temeiul dreptului Uniunii.

- (48) Având în vedere natura implicării furnizorilor în ceea ce privește conținutul difuzat prin servicii de platformă de partajare a materialelor video, măsurile corespunzătoare pentru a proteja minorii și publicul larg ar trebui să se refere la organizarea conținutului, și nu la conținutul ca atare. Cerințele în această privință prevăzute în Directiva 2010/13/UE ar trebui, prin urmare, să se aplice fără a aduce atingere articolelor 12-14 din Directiva 2000/31/CE, care prevăd exonerarea de răspundere pentru informațiile ilicite transmise sau stocate în mod automat, intermediar și temporar sau stocate de anumiți furnizori de servicii ale societății informaționale. Atunci când se furnizează serviciile care intră sub incidența articolelor 12-14 din Directiva 2000/31/CE, aceste cerințe ar trebui, de asemenea, să se aplice fără a aduce atingere articolului 15 din directiva menționată, care interzice ca acestor furnizori să li se impună obligații generale de a supraveghea respectivele informații și de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitățile sunt ilicite, fără însă ca această interdicție să privească obligațiile de supraveghere aplicabile într-un caz specific și, mai ales, fără să afecteze deciziile autorităților naționale luate în conformitate cu dreptul intern.
- (49) Este oportun ca furnizorii de platforme de partajare a materialelor video să fie implicați cât mai mult posibil la punerea în aplicare a măsurilor corespunzătoare care trebuie luate în temeiul Directivei 2010/13/UE. Prin urmare, coreglementarea ar trebui încurajată. De asemenea, ar trebui ca furnizorii de platforme de partajare a materialelor video să aibă în continuare posibilitatea de a lua măsuri mai stricte în mod voluntar, în conformitate cu dreptul Uniunii, respectând libertatea de exprimare și de informare și pluralismul în mass-media.

- (50) Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil sunt drepturi fundamentale prevăzute la articolul 47 din Cartă. Prin urmare, dispozițiile Directivei 2010/13/UE nu ar trebui interpretate într-un mod care să împiedice părțile să își exercite dreptul de acces la sistemul judiciar.
- (51) Atunci când se iau măsurile corespunzătoare pentru a asigura protecția minorilor de conținutul dăunător și a publicului larg de conținutul care cuprinde incitări la violență, la ură și la terorism, în conformitate cu Directiva 2010/13/UE, drepturile fundamentale aplicabile prevăzute în Cartă ar trebui să fie atent echilibrate. Acest fapt se referă în special, după caz, la dreptul la respectarea vieții private și de familie și la protecția datelor cu caracter personal, la libertatea de exprimare și de informare, la libertatea de a desfășura o activitate comercială, la interzicerea discriminării și la drepturile copilului.
- (52) Comitetul de contact are drept scop facilitarea punerii în aplicare eficace a Directivei 2010/13/UE și ar trebui să fie consultat în mod regulat cu privire la orice problemă practică apărută în aplicarea ei. Activitatea Comitetului de contact nu ar trebui să se limiteze la aspectele curente legate de politica în domeniul audiovizualului, ci ar trebui să acopere, de asemenea, evoluțiile relevante survenite în acest sector. În componența acestuia intră reprezentanți ai autorităților naționale competente ale statelor membre. Atunci când își numesc reprezentanții, statele membre sunt încurajate să promoveze paritatea de gen în componența Comitetului de contact.

- (53) Statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile și/sau organismele lor naționale de reglementare sunt distincte din punct de vedere juridic de guvern. Cu toate acestea, acest lucru nu ar trebui să împiedice statele membre să își exercite competențele de supraveghere în conformitate cu dreptul constituțional național. Ar trebui să se considere că autoritățile și/sau organismele naționale de reglementare au atins gradul necesar de independență în cazul în care autoritățile și/sau organismele respective, inclusiv cele care sunt constituite ca autorități sau organisme publice, sunt în mod efectiv independente din punct de vedere funcțional de guvernele lor respective și de orice alt organism public sau privat. Acest aspect este considerat esențial pentru a asigura imparțialitatea deciziilor luate de o autoritate și/sau de un organism național de reglementare. Cerința de independență nu ar trebui să afecteze posibilitatea statelor membre de a institui autorități de reglementare care să aibă competențe de supraveghere asupra unor sectoare diferite, cum ar fi sectorul audiovizual și cel al telecomunicațiilor. Autoritățile și/sau organismele naționale de reglementare ar trebui să dețină competențele de asigurare a respectării normelor și resursele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în ceea ce privește personalul, expertiza și mijloacele financiare. Activitățile autorităților și/sau organismelor naționale de reglementare instituite în temeiul Directivei 2010/13/UE ar trebui să asigure respectarea obiectivelor pe care le reprezintă pluralismul în mass-media, diversitatea culturală, protecția consumatorilor, buna funcționare a pieței interne și promovarea concurenței loiale.

- (54) Întrucât unul dintre scopurile serviciilor mass-media audiovizuale este să servească intereselor persoanelor și să formeze opinia publică, este esențial ca aceste servicii să fie în măsură să informeze societatea și membrii acesteia într-un mod cât mai complet și mai variat posibil. Acest scop poate fi atins numai în cazul în care deciziile editoriale rămân libere de orice intervenție a statului sau de orice influență din partea autorităților și/sau organismelor naționale de reglementare care depășește simpla punere în aplicare a legii și care nu servește la asigurarea unui drept protejat prin lege, a cărui protecție nu trebuie să fie condiționată de o anumită opinie.
- (55) Ar trebui să existe mecanisme eficace de exercitare a unei căi de atac la nivel național. Organul relevant de soluționare a căii de atac ar trebui să fie independent de părțile implicate. Acest organism poate fi o instanță. Procedura de exercitare a unei căi de atac nu ar trebui să aducă atingere repartizării competențelor în cadrul sistemelor judiciare naționale.
- (56) În vederea asigurării aplicării coerente a cadrului de reglementare al Uniunii în domeniul audiovizualului în toate statele membre, Comisia a instituit ERGA prin Decizia Comisiei din 3 februarie 2014¹. Rolul ERGA este de a furniza Comisiei expertiză tehnică în activitatea sa de asigurare a unei puneri în aplicare coerente a Directivei 2010/13/UE în toate statele membre, precum și de a facilita cooperarea în rândul autorităților și/sau organismelor naționale de reglementare și cooperarea dintre autoritățile și/sau organismele naționale de reglementare și Comisie.

¹ Decizia C(2014) 462 final a Comisiei din 3 februarie 2014 privind instituirea Grupului autorităților europene de reglementare din domeniul serviciilor mass-media audiovizuale.

- (57) ERGA a avut o contribuție pozitivă la asigurarea unei practici de reglementare coerente și a furnizat Comisiei consiliere la nivel înalt privind aspectele în materie de punere în aplicare. Acest fapt impune recunoașterea formală și consolidarea rolului său în Directiva 2010/13/UE. Prin urmare, ERGA ar trebui să fie instituit în temeiul respectivei directive.
- (58) Comisia ar trebui să aibă libertatea de a consulta ERGA cu privire la orice aspect referitor la serviciile mass-media audiovizuale și la platformele de partajare a materialelor video. ERGA ar trebui să asiste Comisia prin furnizarea de expertiză și de consiliere tehnică și prin facilitarea schimbului de bune practici, inclusiv cu privire la codurile de conduită în materie de autoreglementare și de coreglementare. În special, Comisia ar trebui să consulte ERGA în ceea ce privește aplicarea Directivei 2010/13/UE pentru a facilita punerea în aplicare convergentă a acesteia. La solicitarea Comisiei, ERGA ar trebui să emită avize fără caracter obligatoriu referitoare la jurisdicție, la măsurile de derogare de la principiul libertății de recepționare și la măsurile care vizează eludarea jurisdicției. ERGA ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să furnizeze consiliere tehnică cu privire la orice problemă de reglementare referitoare la cadrul de servicii mass-media audiovizuale, inclusiv în domeniul discursurilor de incitare la ură și al protecției minorilor, precum și cu privire la conținutul comunicărilor comerciale audiovizuale pentru produsele alimentare cu conținut ridicat de grăsimi, sare sau sodiu și zaharuri.

- (59) „Educația în domeniul mass-mediei” se referă la abilități, cunoștințe și capacități de înțelegere care permit cetățenilor să utilizeze mijloacele de informare în mod eficient și în condiții de siguranță. Pentru a permite cetățenilor să aibă acces la informații și să utilizeze, să evalueze în mod critic și să creeze un conținut mass-media în mod responsabil și în condiții de siguranță, aceștia trebuie să dispună de competențe avansate în domeniul mass-mediei. Educația în domeniul mass-mediei nu ar trebui să se limiteze la cunoașterea instrumentelor și a tehnologiilor, ci ar trebui să aibă ca scop înzestrarea cetățenilor cu capacități de gândire critică necesare pentru a-și folosi discernământul, pentru a analiza realități complexe și pentru a recunoaște diferența dintre opinii și fapte. Prin urmare, este necesar ca atât furnizorii de servicii mass-media, cât și furnizorii de platforme de partajare a materialelor video, în cooperare cu toți actorii relevanți, să promoveze dezvoltarea educației în domeniul mass-mediei la toate nivelurile societății, pentru cetățenii de toate vârstele și în privința tuturor tipurilor de mass-media precum și să fie urmărite îndeaproape progresele în acest domeniu.
- (60) Directiva 2010/13/UE nu aduce atingere obligației statelor membre de a respecta și de a proteja demnitatea umană. Aceasta respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Cartă. În special, Directiva 2010/13/UE urmărește să asigure respectarea deplină a dreptului la libertatea de exprimare, a libertății de a desfășura o activitate comercială și a dreptului la controlul jurisdicțional și să promoveze aplicarea drepturilor copilului, consacrate în Cartă.

- (61) Orice măsură adoptată de statele membre în temeiul Directivei 2010/13/UE trebuie să respecte libertatea de exprimare și de informare și pluralismul în mass-media, precum și diversitatea culturală și lingvistică, în conformitate cu Convenția UNESCO privind protecția și promovarea diversității formelor de expresie culturală.
- (62) Dreptul de acces la programele de știri politice este esențial pentru garantarea libertății fundamentale de a primi informații și pentru asigurarea protecției pe deplin și în mod corespunzător a intereselor publicului din Uniune. Dată fiind importanța tot mai mare a serviciilor mass-media audiovizuale pentru societăți și pentru democrație, radiodifuzarea știrilor politice ar trebui, în cea mai mare măsură posibilă și fără a aduce atingere normelor privind drepturile de autor, să fie disponibilă la nivel transfrontalier în Uniune.
- (63) Directiva 2010/13/UE nu vizează norme ale dreptului internațional privat, în special normele care reglementează competența instanțelor și legislația aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale.

- (64) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative¹, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (65) Prin urmare, Directiva 2010/13/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

¹ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

Articolul 1

Directiva 2010/13/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) «serviciu mass-media audiovizual» înseamnă:

- (i) un serviciu astfel cum este definit la articolele 56 și 57 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, scopul principal al serviciului respectiv sau al unei secțiuni dissociabile a acestuia fiind furnizarea de programe, sub responsabilitatea editorială a unui furnizor de servicii mass-media, către publicul larg, în scop informativ, de divertisment sau educativ, prin rețele de comunicații electronice în înțelesul articolului 2 litera (a) din Directiva 2002/21/CE; un astfel de serviciu mass-media audiovizual reprezintă fie o transmisie de televiziune, astfel cum este definită la litera (e) de la prezentul alineat, fie un serviciu mass-media audiovizual la cerere, astfel cum este definit la litera (g) de la prezentul alineat;
- (ii) comunicări comerciale audiovizuale;”;

(b) se introduce următoarea literă:

„(aa) «serviciu de platformă de partajare a materialelor video» înseamnă un serviciu astfel cum este definit la articolele 56 și 57 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, scopul principal al serviciului respectiv sau al unei secțiuni dissociabile a acestuia sau o funcționalitate esențială a acestuia fiind furnizarea către publicul larg de programe, de materiale video generate de utilizatori, sau de ambele, în scop informativ, de divertisment sau educativ, pentru care furnizorul platformei de partajare a materialelor video nu are responsabilitate editorială, prin rețele de comunicații electronice în înțelesul articolului 2 litera (a) din Directiva 2002/21/CE, și a căror organizare este stabilită de către furnizorul platformei de partajare a materialelor video, inclusiv prin mijloace automate sau algoritmi, în special prin afișare, marcare și secvenționare;”;

(c) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) «program» înseamnă o serie de imagini în mișcare cu sau fără sunet care constituie un element distinct, indiferent de lungimea acestuia, în cadrul unei grile sau al unui catalog realizat de un furnizor de servicii mass-media, inclusiv filme artistice de lung metraj, videoclipuri, evenimente sportive, comedii de situație, documentare, programe pentru copii, precum și filme și seriale pentru televiziune;”;

(d) se introduc următoarele litere:

„(ba) «material video generat de utilizator» înseamnă o serie de imagini în mișcare cu sau fără sunet care constituie un element distinct, indiferent de lungimea acestuia, care este creat de un utilizator și este încărcat pe o platformă de partajare a materialelor video de către utilizatorul respectiv sau de către orice alt utilizator;

(bb) «decizie editorială» înseamnă o decizie luată în mod periodic în scopul exercitării responsabilității editoriale și în legătură cu funcționarea de zi cu zi a serviciului mass-media audiovizual;”;

(e) se introduce următoarea literă:

„(da) «furnizor de platformă de partajare a materialelor video» înseamnă persoana fizică sau juridică ce oferă un serviciu de platformă de partajare a materialelor video;”;

(f) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) «comunicare comercială audiovizuală» înseamnă imagini cu sau fără sunet care sunt destinate să promoveze, direct sau indirect, bunurile, serviciile sau imaginea unei persoane fizice sau juridice care desfășoară o activitate economică; imaginile respective însoțesc sau sunt incluse într-un program sau într-un material video generat de utilizator în schimbul unei plăți sau retribuii similare sau în scopul autopromovării. Formele de comunicare comercială audiovizuală includ, printre altele, publicitatea televizată, sponsorizarea, teleshoppingul și plasarea de produse;”;

(g) litera (k) se înlocuiește cu următorul text:

„(k) «sponsorizare» înseamnă orice contribuție la finanțarea de servicii mass-media audiovizuale, de servicii de platformă de partajare a materialelor video, de materiale video generate de utilizatori sau de programe, efectuată de întreprinderi publice sau private sau de persoane fizice neangajate în activități de furnizare de servicii mass-media audiovizuale sau de servicii de platformă de partajare a materialelor video sau în realizarea de opere audiovizuale, în vederea promovării numelui, a mărcii, a imaginii, a activității sau a produselor proprii;”

(h) litera (m) se înlocuiește cu următorul text:

„(m) «plasare de produse» înseamnă orice formă de comunicare comercială audiovizuală constând în includerea sau în menționarea unui produs, a unui serviciu sau a mărcilor acestora, prin inserarea în cadrul unui program sau al unui material video generat de utilizator, în schimbul unei plăți sau retribuiții similare;”

2. Titlul capitolului II se înlocuiește cu următorul text:

„Dispoziții generale privind serviciile mass-media audiovizuale”;

3. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în cazul în care un furnizor de servicii mass-media are sediul principal într-un stat membru, dar deciziile editoriale privind serviciul mass-media audiovizual se adoptă într-un alt stat membru, se consideră că furnizorul de servicii mass-media este stabilit în statul membru în care activează o parte considerabilă a forței de muncă implicate în activitățile legate de programele furnizate de serviciul mass-media audiovizual. În cazul în care o parte considerabilă a forței de muncă implicate în activități legate de programele furnizate de serviciul mass-media audiovizual își desfășoară activitatea în fiecare dintre statele membre respective, se consideră că furnizorul de servicii mass-media este stabilit în statul membru în care are sediul principal. În cazul în care o parte considerabilă a forței de muncă implicate în activități legate de programele furnizate de serviciul mass-media audiovizual nu își desfășoară activitatea în niciunul dintre statele membre respective, se consideră că furnizorul de servicii mass-media este stabilit în statul membru în care și-a început pentru prima oară activitatea, în conformitate cu dreptul statului membru respectiv, cu condiția să mențină o legătură stabilă și efectivă cu economia statului membru respectiv;”

(b) se introduc următoarele alineate:

„(5a) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media informează autoritățile și/sau organismele naționale de reglementare competente cu privire la orice schimbare care ar putea afecta stabilirea jurisdicției în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4).

(5b) Statele membre întocmesc și păstrează o listă actualizată a furnizorilor de servicii mass-media aflați în jurisdicția lor și precizează criteriile pe care se întemeiază jurisdicția lor, dintre criteriile stabilite la alineatele (2)-(5). Statele membre transmit Comisiei respectiva listă, inclusiv eventualele actualizări ale acesteia.

Comisia se asigură că listele respective sunt puse la dispoziție într-o bază de date centralizată. În caz de neconcordanțe între liste, Comisia contactează statele membre în cauză pentru a găsi o soluție. Comisia se asigură că autoritățile și/sau organismele naționale de reglementare au acces la această bază de date. Comisia pune informațiile din baza de date la dispoziția publicului.

(5c) În cazul în care, în aplicarea articolului 3 sau 4, statele membre în cauză nu ajung la un acord cu privire la statul membru care are jurisdicție, respectivele state membre aduc acest lucru la cunoștința Comisiei, fără întârzieri nejustificate. Comisia poate solicita Grupului autorităților europene de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale (ERGA) să emită un aviz cu privire la această chestiune în conformitate cu articolul 30b alineatul (3) litera (d). ERGA emite un astfel de aviz în termen de 15 zile lucrătoare de la transmiterea solicitării Comisiei. Comisia informează Comitetul de contact instituit prin articolul 29 în mod corespunzător.

Atunci când Comisia adoptă o decizie în temeiul articolului 3 alineatul (2) sau (3) ori al articolului 4 alineatul (5), aceasta decide, de asemenea, cu privire la statul membru care are jurisdicție.”

4. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

(1) Statele membre garantează libertatea de recepționare și nu restricționează retransmisia pe teritoriul lor a serviciilor mass-media audiovizuale provenind din alte state membre din motive care se încadrează în domeniile coordonate de prezenta directivă.

- (2) Un stat membru poate deroga provizoriu de la alineatul (1) de la prezentul articol în cazul în care un serviciu mass-media audiovizual prestat de un furnizor de servicii mass-media aflat în jurisdicția altui stat membru încalcă manifest, serios și grav articolul 6 alineatul (1) litera (a) sau articolul 6a alineatul (1) sau aduce atingere ori prezintă un risc serios și grav de a aduce atingere sănătății publice.

Derogarea menționată la primul paragraf este supusă următoarelor condiții:

- (a) în cursul ultimelor 12 luni, furnizorul de servicii mass-media a fost, de cel puțin două ori, autorul unuia sau mai multora dintre comportamentele descrise la primul paragraf;
- (b) statul membru în cauză a notificat în scris furnizorului de servicii mass-media, statului membru care are jurisdicție asupra furnizorului respectiv și Comisiei presupusele încălcări și măsurile proporționale pe care intenționează să le ia în cazul în care orice astfel de încălcare se repetă;
- (c) statul membru în cauză a respectat dreptul la apărare al furnizorului de servicii mass-media și, în special, a oferit furnizorului respectiv posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la presupusele încălcări; și

- (d) consultările cu statul membru care are jurisdicție asupra furnizorului de servicii mass-media și cu Comisia nu au condus la o soluționare amiabilă în termen de o lună de la primirea de către Comisie a notificării menționate la litera (b).

În termen de trei luni de la primirea notificării privind măsurile luate de către statul membru respectiv și după ce a solicitat ERGA să emită un aviz în conformitate cu articolul 30b alineatul (3) litera (d), Comisia ia o decizie privind compatibilitatea sau incompatibilitatea acestor măsuri cu dreptul Uniunii. Comisia informează Comitetul de contact în mod corespunzător. În cazul în care decide că măsurile respective nu sunt compatibile cu dreptul Uniunii, Comisia impune statului membru în cauză să pună capăt de urgență respectivelor măsuri.

- (3) Un stat membru poate deroga provizoriu de la alineatul (1) de la prezentul articol în cazul în care un serviciu mass-media audiovizual prestat de un furnizor de servicii mass-media aflat în jurisdicția altui stat membru încalcă manifest, serios și grav articolul 6 alineatul (1) litera (b) sau aduce atingere ori prezintă un risc serios și grav de a aduce atingere securității publice, inclusiv protecției securității și apărării naționale.

Derogarea menționată la primul paragraf este supusă următoarelor condiții:

(a) în cursul ultimelor 12 luni, comportamentul menționat la primul paragraf a mai avut loc cel puțin încă o dată;

și

(b) statul membru în cauză a notificat în scris furnizorului de servicii mass-media, statului membru care are jurisdicție asupra furnizorului respectiv și Comisiei presupusa încălcare și măsurile proporționale pe care intenționează să le ia în cazul în care orice astfel de încălcare se repetă.

Statul membru în cauză respectă dreptul la apărare al furnizorului de servicii mass-media în cauză și, în special, oferă furnizorului respectiv posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la presupusele încălcări.

În termen de trei luni de la primirea notificării privind măsurile luate de către statul membru în cauză și după ce a solicitat ERGA să emită un aviz în conformitate cu articolul 30b alineatul (3) litera (d), Comisia ia o decizie privind compatibilitatea sau incompatibilitatea acestor măsuri cu dreptul Uniunii. Comisia informează Comitetul de contact în mod corespunzător. În cazul în care decide că măsurile respective nu sunt compatibile cu dreptul Uniunii, Comisia impune statului membru în cauză să pună capăt de urgență respectivelor măsuri.

- (4) Alineatele (2) și (3) nu aduc atingere aplicării oricărei proceduri, căi de atac sau sancțiuni care vizează încălcările în cauză în statul membru în a cărui jurisdicție se află respectivul furnizor de servicii mass-media.
- (5) În cazuri urgente, statele membre pot, în cel mult o lună de la presupusa încălcare, să deroge de la condițiile stabilite la alineatul (3) literele (a) și (b). În acest caz, măsurile luate se notifică în cel mai scurt timp posibil Comisiei și statului membru în a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii mass-media, indicând motivele pentru care statul membru consideră că există urgență. Comisia examinează compatibilitatea măsurilor notificate cu dreptul Uniunii în cel mai scurt timp posibil. În cazul în care ajunge la concluzia că măsurile sunt incompatibile cu dreptul Uniunii, Comisia impune statului membru în cauză să pună capăt de urgență respectivelor măsuri.
- (6) În cazul în care nu dispune de informațiile necesare pentru a lua o decizie în temeiul alineatului (2) sau (3), în termen de o lună de la primirea notificării, Comisia solicită statului membru în cauză toate informațiile necesare pentru a ajunge la decizia respectivă. Termenul în care Comisia trebuie să ia decizia se suspendă până în momentul în care statul membru respectiv a furnizat informațiile necesare respective. În orice caz, suspendarea termenului nu poate depăși o lună.

- (7) În cadrul Comitetului de contact și în cadrul ERGA, statele membre și Comisia fac în mod regulat schimb de experiență și de bune practici în ceea ce privește procedura stabilită la prezentul articol.”

5. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

- (1) Statele membre le pot impune furnizorilor de servicii mass-media aflați în jurisdicția lor să respecte norme mai detaliate sau mai stricte în domeniile coordonate de prezenta directivă, cu condiția ca normele respective să fie conforme cu dreptul Uniunii.

- (2) În cazul în care un stat membru:

- (a) și-a exercitat libertatea prevăzută la alineatul (1) pentru adoptarea unor norme mai detaliate sau mai stricte de interes public general, și
- (b) apreciază că un furnizor de servicii mass-media aflat în jurisdicția unui alt stat membru furnizează un serviciu mass-media audiovizual care este orientat în întregime sau în cea mai mare parte către teritoriul său,

acesta poate solicita statului membru de jurisdicție să abordeze orice problemă identificată în legătură cu prezentul alineat. Ambele state membre cooperează loial și rapid pentru a ajunge la o soluție satisfăcătoare pentru ambele părți.

La primirea unei cereri motivate în temeiul primului paragraf, statul membru de jurisdicție solicită furnizorului de servicii mass-media să se conformeze normelor respective de interes public general. Statul membru de jurisdicție informează periodic statul membru solicitant cu privire la măsurile luate pentru a aborda problemele identificate. În termen de două luni de la primirea cererii, statul membru de jurisdicție informează statul membru solicitant și Comisia cu privire la rezultatele obținute și, dacă este cazul, explică motivele pentru care nu a putut fi găsită o soluție.

Oricare dintre cele două state membre poate invita în orice moment Comitetul de contact să analizeze cazul.

- (3) Statul membru în cauză poate adopta măsuri corespunzătoare împotriva furnizorului de servicii mass-media respectiv în cazul în care:
 - (a) apreciază că rezultatele obținute prin aplicarea alineatului (2) nu sunt satisfăcătoare; și

- (b) a prezentat dovezi care arată că furnizorul de servicii mass-media în cauză s-a stabilit în statul membru de jurisdicție pentru a eluda normele mai stricte, în domeniile coordonate de prezenta directivă, care i s-ar aplica în cazul în care s-ar fi stabilit pe teritoriul statului membru în cauză; aceste dovezi trebuie să permită stabilirea în mod rezonabil a unei astfel de eludări, fără a fi nevoie să se demonstreze intenția furnizorului de servicii mass-media de a eluda respectivele norme mai stricte.

Măsurile respective trebuie să fie necesare din punct de vedere obiectiv, aplicate nediscriminatoriu și proporționale cu obiectivele pe care le urmăresc.

- (4) Un stat membru poate lua măsuri în temeiul alineatului (3) numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) a notificat Comisiei și statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii mass-media intenția sa de a lua măsurile respective, prezentând totodată motivele pe care își întemeiază evaluarea;
 - (b) a respectat dreptul la apărare al furnizorului de servicii mass-media în cauză și, în special, a oferit furnizorului de servicii mass-media respectiv posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la presupusa eludare și la măsurile pe care intenționează să le ia statul membru care a efectuat notificarea; și

- (c) Comisia a decis, după ce a solicitat ERGA să emită un aviz în conformitate cu articolul 30b alineatul (3) litera (d), că măsurile sunt compatibile cu dreptul Uniunii, în special că evaluările efectuate de statul membru care ia măsurile în temeiul alineatelor (2) și (3) de la prezentul articol sunt corect fundamentate; Comisia informează Comitetul de contact în mod corespunzător.
- (5) În termen de trei luni de la primirea notificării prevăzute la alineatul (4) litera (a), Comisia ia decizia privind compatibilitatea sau incompatibilitatea acestor măsuri cu dreptul Uniunii. În cazul în care decide că măsurile respective nu sunt compatibile cu dreptul Uniunii, Comisia impune statului membru în cauză să se abțină de la luarea măsurilor preconizate.

În cazul în care nu dispune de informațiile necesare pentru a lua decizia în temeiul primului paragraf, în termen de o lună de la primirea notificării, Comisia solicită statului membru în cauză toate informațiile necesare pentru a ajunge la decizia respectivă. Termenul în care Comisia trebuie să ia decizia se suspendă până în momentul în care statul membru respectiv a furnizat informațiile necesare respective. În orice caz, suspendarea termenului nu durează mai mult de o lună.

- (6) Statele membre garantează, prin mijloace adecvate, în limitele dreptului lor intern, respectarea efectivă a prezentei directive de către furnizorii de servicii mass-media aflați în jurisdicția lor.
- (7) În absența unor dispoziții contrare în prezenta directivă, se aplică Directiva 2000/31/CE. În caz de conflict între Directiva 2000/31/CE și prezenta directivă, în absența unor dispoziții contrare din prezenta directivă, prevalează prezenta directivă.”;

6. Se introduce următorul articol:

„Articolul 4a

- (1) Statele membre încurajează utilizarea coreglementării și promovarea autoreglementării prin intermediul unor coduri de conduită adoptate la nivel național în domeniile coordonate de prezenta directivă, în măsura permisă de sistemele lor juridice. Aceste coduri:
 - (a) trebuie să fie concepute astfel încât să fie acceptate la scară largă de principalele părți interesate din statele membre în cauză;
 - (b) își stabilesc în mod clar și neechivoc obiectivele;

- (c) prevăd dispoziții privind monitorizarea și evaluarea în mod regulat, transparent și independent a îndeplinirii obiectivelor pe care le vizează; și
 - (d) prevăd dispoziții privind asigurarea efectivă a respectării normelor, inclusiv sancțiuni eficace și proporționale.
- (2) Statele membre și Comisia pot promova autoreglementarea prin intermediul unor coduri de conduită ale Uniunii întocmite de furnizorii de servicii mass-media, de furnizorii de servicii de platformă de partajare a materialelor video sau de organizațiile care îi reprezintă, în cooperare, după caz, cu alte sectoare, precum sectorul industrial, sectorul comercial și asociațiile sau organizațiile profesionale și de consumatori. Codurile respective trebuie să fie concepute astfel încât să fie acceptate la scară largă de către principalele părți interesate de la nivelul Uniunii și respectă dispozițiile alineatului (1) literele (b)-(d). Codurile de conduită ale Uniunii nu aduc atingere codurilor de conduită naționale.

În cooperare cu statele membre, Comisia facilitează elaborarea codurilor de conduită ale Uniunii, după caz, în conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității.

Semnatarii codurilor de conduită ale Uniunii transmit Comisiei proiectele respectivelor coduri și modificările aduse acestora. Comisia consultă Comitetul de contact cu privire la aceste proiecte de coduri sau la modificările acestora.

Comisia pune codurile de conduită ale Uniunii la dispoziția publicului și le poate oferi o publicitate adecvată.

- (3) Statele membre își păstrează libertatea de a impune furnizorilor de servicii mass-media aflați în jurisdicția lor să respecte norme mai detaliate sau mai stricte conforme cu prezenta directivă și cu dreptul Uniunii, inclusiv în cazul în care autoritățile și/sau organismele lor naționale de reglementare independente ajung la concluzia că un cod de conduită sau anumite părți din acesta s-au dovedit a nu fi suficient de eficiente. Statele membre raportează aceste norme Comisiei fără întârzieri nejustificate.”

7. Titlul capitolului III se înlocuiește cu următorul text:

„Dispoziții aplicabile serviciilor mass-media audiovizuale”;

8. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

- (1) Fiecare stat membru se asigură că furnizorii de servicii mass-media aflați în jurisdicția sa fac posibil accesul simplu, direct și permanent al destinatarilor unui serviciu cel puțin la următoarele informații:
- (a) denumirea lor;

- (b) adresa geografică la care sunt stabiliți;
 - (c) datele lor de contact, inclusiv adresa de e-mail sau site-ul web, care permit contactarea lor rapidă și în mod direct și eficace;
 - (d) statul membru care are jurisdicție asupra lor și autoritățile și/sau organismele de reglementare competente sau organismele de supraveghere.
- (2) Statele membre pot adopta măsuri legislative care să prevadă că, pe lângă informațiile enumerate la alineatul (1), furnizorii de servicii mass-media aflați în jurisdicția lor pun la dispoziție informații privind structura lor de proprietate, inclusiv beneficiarii efectivi. Astfel de măsuri respectă drepturile fundamentale în cauză, cum ar fi viața privată și de familie a beneficiarilor efectivi. Aceste măsuri trebuie să fie necesare și proporționale și să urmărească un obiectiv de interes general.”;

9. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

- (1) Fără a aduce atingere obligației statelor membre de a respecta și de a proteja demnitatea umană, statele membre se asigură prin mijloace corespunzătoare că serviciile mass-media audiovizuale prestate de furnizorii de servicii mass-media aflați în jurisdicția lor nu conțin:
 - (a) incitări la violență sau la ură împotriva unui grup de persoane ori a unui membru al unui grup, bazate pe oricare dintre motivele menționate la articolul 21 din Cartă;
 - (b) instigări publice la săvârșirea de infracțiuni de terorism, astfel cum sunt prevăzute la articolul 5 din Directiva (UE) 2017/541.
- (2) Măsurile luate în sensul prezentului articol trebuie să fie necesare și proporționale și să respecte drepturile și principiile prevăzute în Cartă.”

10. Se introduce următorul articol:

„Articolul 6a

- (1) Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a garanta că serviciile mass-media audiovizuale prestate de furnizorii de servicii mass-media aflați în jurisdicția lor care pot afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală a minorilor sunt puse la dispoziție numai într-un mod care să asigure că, în mod normal, minorii nu le vor auzi sau vedea. Printre măsurile respective se pot număra selectarea orei de difuzare, instrumente de verificare a vârstei sau alte măsuri tehnice. Acestea trebuie să fie proporționale cu potențialele efecte negative ale programului.

Conținutul cel mai dăunător, cum ar fi violența nejustificată și pornografia, face obiectul celor mai stricte măsuri.

- (2) Datele cu caracter personal ale minorilor colectate sau altfel generate de furnizorii de servicii mass-media în temeiul alineatului (1) nu sunt prelucrate în scopuri comerciale, cum ar fi marketingul direct, crearea de profiluri și publicitatea orientată în funcție de comportament.
- (3) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media oferă publicului informații suficiente cu privire la conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală a minorilor. În acest scop, furnizorii de servicii mass-media utilizează un sistem care descrie natura potențial dăunătoare a conținutului unui serviciu mass-media audiovizual.

Pentru punerea în aplicare a prezentului alineat, statele membre încurajează utilizarea coreglementării, astfel cum se prevede la articolul 4a alineatul (1).

- (4) Comisia încurajează furnizorii de servicii mass-media să facă schimb de bune practici privind codurile de conduită în materie de coreglementare. Statele membre și Comisia pot promova autoreglementarea, în sensul prezentului articol, prin intermediul codurilor de conduită ale Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 4a alineatul (2).”

11. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

- (1) Statele membre se asigură, fără întârzieri nejustificate, că serviciile prestate de furnizorii de servicii mass-media aflați în jurisdicția lor devin continuu și treptat mai accesibile persoanelor cu handicap, prin intermediul unor măsuri proporționale.
- (2) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media prezintă rapoarte în mod periodic autorităților și/sau organismelor naționale de reglementare cu privire la punerea în aplicare a măsurilor menționate la alineatul (1). Până la ... [patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare] și, ulterior, o dată la trei ani, statele membre înaintează un raport Comisiei cu privire la punerea în aplicare a alineatului (1).

- (3) Statele membre încurajează furnizorii de servicii mass-media să elaboreze planuri de acțiune privind accesibilitatea în vederea îmbunătățirii continue și treptate a accesibilității serviciilor lor pentru persoanele cu handicap. Orice astfel de plan de acțiune se comunică autorităților și/sau organismelor naționale de reglementare.
- (4) Fiecare stat membru desemnează un punct de contact online unic, ușor accesibil, inclusiv pentru persoanele cu handicap, precum și disponibil publicului pentru furnizarea de informații și primirea de plângeri cu privire la oricare dintre chestiunile legate de accesibilitate menționate la prezentul articol.
- (5) Statele membre se asigură că informațiile de urgență, inclusiv comunicările și anunțurile publice transmise în situația unor dezastre naturale, care se publică prin intermediul serviciilor mass-media audiovizuale, sunt furnizate într-un mod accesibil pentru persoanele cu handicap.”

12. Se inserează următoarele articole:

„Articolul 7a

Statele membre pot lua măsuri pentru a asigura vizibilitatea corespunzătoare a serviciilor mass-media audiovizuale de interes general.

Articolul 7b

Statele membre iau măsuri adecvate și proporționale pentru a se asigura că serviciile mass-media audiovizuale prestate de furnizorii de servicii mass-media nu fac obiectul inserărilor în scopuri comerciale sau al modificărilor fără acordul explicit al furnizorilor respectivi.

În sensul prezentului articol, statele membre precizează detaliile de reglementare, inclusiv excepțiile, în special în ceea ce privește protejarea intereselor legitime ale utilizatorilor, ținând totodată seama de interesele legitime ale furnizorilor de servicii mass-media care au oferit inițial serviciile mass-media audiovizuale.”

13. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

- (1) Statele membre se asigură că comunicările comerciale audiovizuale prestate de furnizorii de servicii mass-media aflați în jurisdicția lor îndeplinesc următoarele cerințe:
- (a) comunicările comerciale audiovizuale pot fi ușor recunoscute ca atare;
comunicările audiovizuale cu conținut comercial mascat sunt interzise;
 - (b) comunicările comerciale audiovizuale nu fac uz de tehnici subliminale;

- (c) comunicările comerciale audiovizuale:
 - (i) nu aduc atingere respectului pentru demnitatea umană;
 - (ii) nu includ și nu promovează acte de discriminare bazată pe sex, origine rasială sau etnică, naționalitate, religie sau credință, handicap, vârstă sau orientare sexuală;
 - (iii) nu încurajează comportamente care dăunează sănătății sau siguranței;
 - (iv) nu încurajează comportamente care dăunează în mod grav protecției mediului;
- (d) sunt interzise toate comunicările comerciale audiovizuale pentru țigări și alte produse din tutun, precum și pentru țigarete electronice și flacoane de reumplere;
- (e) comunicările comerciale audiovizuale pentru băuturi alcoolice nu vizează în mod special minorii și nu încurajează consumul excesiv de astfel de băuturi;
- (f) sunt interzise comunicările comerciale audiovizuale având ca obiect medicamentele și tratamentele medicale disponibile numai pe bază de prescripție în statul membru în a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii mass-media;

- (g) comunicările comerciale audiovizuale nu afectează negativ minorii din punct de vedere fizic, mintal sau moral; prin urmare, acestea nu incită în mod direct minorii să cumpere sau să închirieze un produs sau serviciu exploatănd lipsa de experiență sau credulitatea acestora, nu îi încurajează în mod direct să își convingă părinții sau alte persoane să cumpere bunurile sau serviciile cărora li se face publicitate, nu exploatează încrederea specială pe care minorii o au în părinți, profesori sau alte persoane și nu prezintă în mod nejustificat minori în situații periculoase.
- (2) Comunicările comerciale audiovizuale pentru băuturi alcoolice în cadrul serviciilor mass-media audiovizuale la cerere, cu excepția sponsorizării și a plasării de produse, respectă criteriile prevăzute la articolul 22.
- (3) Statele membre încurajează utilizarea coreglementării și promovarea autoreglementării prin intermediul codurilor de conduită, astfel cum se prevede la articolul 4a alineatul (1), în ceea ce privește comunicările comerciale audiovizuale inadecvate pentru băuturi alcoolice. Aceste coduri au ca scop reducerea în mod efectiv a expunerii minorilor la comunicările comerciale audiovizuale având ca obiect băuturile alcoolice.

- (4) Statele membre încurajează utilizarea coreglementării și promovarea autoreglementării prin intermediul codurilor de conduită, astfel cum se prevede la articolul 4a alineatul (1), în ceea ce privește comunicările comerciale audiovizuale inadecvate care însoțesc programele pentru copii sau sunt incluse în acestea, privind produse alimentare și băuturi care conțin substanțe nutritive și substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic, în special grăsimi, acizi grași trans, sare sau sodiu și zaharuri, al căror consum excesiv nu este recomandat în regimul alimentar global.

Aceste coduri au ca scop reducerea în mod efectiv a expunerii copiilor la comunicările comerciale audiovizuale pentru astfel de produse alimentare și băuturi. Aceste coduri au ca scop să dispună ca astfel de comunicări comerciale audiovizuale să nu scoată în evidență calitatea pozitivă a aspectelor nutriționale ale unor astfel de produse alimentare și băuturi.

- (5) Statele membre și Comisia pot promova autoreglementarea, în sensul prezentului articol, prin intermediul codurilor de conduită ale Uniunii astfel cum se menționează la articolul 4a alineatul (2).”

14. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Serviciile sau programele mass-media audiovizuale nu sunt sponsorizate de întreprinderi a căror activitate principală o constituie fabricarea sau vânzarea de țigări și de alte produse din tutun, precum și de țigarete electronice și de flacoane de reumplere.”

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Nu pot fi sponsorizate programele de știri și de actualități. Statele membre pot interzice sponsorizarea programelor pentru copii. Statele membre pot opta pentru interzicerea prezentării unei sigle de sponsorizare în timpul programelor pentru copii, în timpul documentarelor și al programelor religioase.”

15. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

(1) Prezentul articol se aplică numai programelor produse ulterior datei de 19 decembrie 2009.

- (2) Plasarea de produse este permisă în toate serviciile mass-media audiovizuale, cu excepția programelor de știri și de actualități, a programelor dedicate consumatorilor, a programelor religioase și a programelor pentru copii.
- (3) Programele care conțin plasări de produse îndeplinesc următoarele cerințe:
 - (a) conținutul și organizarea în cadrul unei grile, în cazul transmisiilor de televiziune, sau în cadrul unui catalog, în cazul serviciilor mass-media audiovizuale la cerere, nu sunt în nicio circumstanță influențate într-un mod care să afecteze responsabilitatea și independența editorială a furnizorului de servicii mass-media;
 - (b) acestea nu încurajează în mod direct cumpărarea sau închirierea de bunuri sau servicii, mai ales prin trimiteri exprese cu caracter promoțional la bunurile sau serviciile respective;
 - (c) acestea nu pun în mod nejustificat în evidență produsul în cauză;
 - (d) publicul este informat în mod clar cu privire la existența plasării de produse printr-o identificare corespunzătoare la începutul și la sfârșitul programului, precum și atunci când programul se reia după o pauză publicitară, astfel încât să se evite orice confuzie din partea publicului.

Statele membre pot acorda derogări de la cerințele prevăzute la litera (d), cu excepția programelor produse sau comandate de către un furnizor de servicii mass-media sau de către o societate afiliată furnizorului de servicii mass-media respectiv.

- (4) În niciun caz, programele nu trebuie să cuprindă plasări de produse pentru:
- (a) țigări și alte produse din tutun, precum și pentru țigarete electronice și flacoane de reumplere sau plasări de produse ale întreprinderilor a căror activitate principală o constituie fabricarea sau vânzarea produselor respective;
 - (b) medicamente sau tratamente medicale specifice care sunt disponibile numai pe bază de prescripție în statul membru în a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii mass-media.”

16. Titlul capitolului IV se elimină;
17. Articolul 12 se elimină;
18. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

- (1) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media audiovizuale la cerere aflați în jurisdicția lor alocă cel puțin 30 % din cataloagele lor operelor europene și că aceștia asigură punerea în evidență a operelor respective.

- (2) În cazul în care statele membre impun furnizorilor de servicii mass-media aflați în jurisdicția lor să contribuie din punct de vedere financiar la producția de opere europene, inclusiv prin investiții directe în conținut și contribuții la fonduri naționale, acestea pot, de asemenea, să impună furnizorilor de servicii mass-media care vizează un public situat pe teritoriul lor, dar care este stabilit în alte state membre, să facă astfel de contribuții financiare, care trebuie să fie proporționale și nediscriminatorii.
- (3) În cazul menționat la alineatul (2), contribuția financiară se bazează numai pe veniturile câștigate în statele membre vizate. Dacă statul membru în care este stabilit furnizorul impune o astfel de contribuție financiară, acesta ține seama de orice contribuție financiară impusă de statele membre vizate. Orice contribuție financiară trebuie să fie conformă cu dreptul Uniunii, în special cu normele privind ajutoarele de stat.
- (4) Statele membre raportează Comisiei până la ... [trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive de modificare] și, ulterior, o dată la doi ani, cu privire la punerea în aplicare a alineatelor (1) și (2).
- (5) Pe baza informațiilor furnizate de statele membre și a unui studiu independent, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea alineatelor (1) și (2), ținând seama de evoluția pieței și a tehnologiilor, precum și de obiectivul diversității culturale.

- (6) Obligația impusă în temeiul alineatului (1) și cerința referitoare la furnizorii de servicii mass-media care vizează publicul din alte state membre, menționată la alineatul (2), nu se aplică furnizorilor de servicii mass-media cu o cifră de afaceri redusă sau cu un nivel scăzut de audiență. Statele membre pot, de asemenea, să acorde derogări de la obligațiile sau cerințele respective în cazurile în care acestea ar fi imposibil de respectat sau nejustificate, dată fiind natura ori tema serviciilor mass-media audiovizuale.
- (7) Comisia emite orientări în ceea ce privește calcularea cotei de opere europene menționate la alineatul (1) și în ceea ce privește definiția nivelului scăzut de audiență și a cifrei de afaceri reduse menționate la alineatul (6), după consultarea Comitetului de contact.”

19. La articolul 19, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

- „(2) Se pot admite spoturi izolate de publicitate televizată și de teleshopping în cadrul transmisiilor sportive. Spoturile izolate de publicitate televizată și de teleshopping, altele decât în cadrul transmisiilor sportive trebuie să rămână o excepție.”

20. La articolul 20, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Transmisia filmelor realizate pentru televiziune (cu excepția serialelor, foiletoanelor și documentarelor), a operelor cinematografice și a programelor de știri poate fi întreruptă de publicitate televizată, de teleshopping, sau de ambele, o singură dată în timpul unei durate programate de cel puțin 30 de minute. Transmisia programelor pentru copii poate fi întreruptă de publicitate televizată o singură dată în timpul unei durate programate de cel puțin 30 de minute, cu condiția ca durata prevăzută a programului să depășească 30 de minute. Transmisia de teleshopping este interzisă în timpul programelor pentru copii. Nu este permisă inserarea de publicitate televizată sau de teleshopping în timpul transmiterii serviciilor religioase.”

21. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

(1) Proporția de spoturi publicitare televizate și de spoturi de teleshopping cuprinsă în intervalul orar 6.00 și 18.00 nu poate depăși 20 % din intervalul respectiv. Proporția de spoturi publicitare televizate și de spoturi de teleshopping cuprinsă în intervalul orar 18.00 și 24.00 nu poate depăși 20 % din intervalul respectiv.

(2) Alineatul (1) nu se aplică:

- (a) anunțurilor făcute de radiodifuzor în legătură cu propriile programe și cu produsele auxiliare derivate direct din aceste programe sau în legătură cu programele și serviciile mass-media audiovizuale ale altor entități care aparțin aceluiași grup de radiodifuziune;
- (b) anunțurilor de sponsorizare;
- (c) plasărilor de produse;
- (d) cadrelor neutre cuprinse între conținutul editorial și spoturile de publicitate televizată sau de teleshopping, precum și între spoturile individuale.”

22. Capitolul VIII se elimină;

23. Se introduce următorul capitol:

„Capitolul IXa

Dispoziții aplicabile serviciilor de platformă de partajare a materialelor video

Articolul 28a

- (1) În sensul prezentei directive, un furnizor de platformă de partajare a materialelor video stabilit pe teritoriul unui stat membru în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE se află în jurisdicția statului membru respectiv.

- (2) Un furnizor de platformă de partajare a materialelor video care nu este stabilit pe teritoriul unui stat membru în temeiul alineatului (1) este considerat a fi stabilit pe teritoriul unui stat membru în sensul prezentei directive în cazul în care respectivul furnizor al platformei de partajare a materialelor video:
- (a) are o societate-mamă sau o filială care este stabilită pe teritoriul statului membru respectiv; sau
 - (b) face parte dintr-un grup și o altă întreprindere din grupul respectiv este stabilită pe teritoriul statului membru respectiv.

În sensul prezentului articol:

- (a) „societate-mamă” înseamnă o întreprindere care controlează una sau mai multe filiale;
- (b) „filială” înseamnă o întreprindere controlată de o societate-mamă, inclusiv orice filială a societății-mamă de cel mai înalt rang;
- (c) „grup” înseamnă o societate-mamă, toate filialele acesteia și toate celelalte întreprinderi care au legături organizaționale de ordin economic și juridic cu acestea.

- (3) În scopul aplicării alineatului (2), în cazul în care societatea-mamă, filiala sau celelalte întreprinderi din grup sunt fiecare stabilite în state membre diferite, se consideră că furnizorul platformei de partajare a materialelor video este stabilit în statul membru în care este stabilită societatea sa mamă sau, în absența unei astfel de stabiliri într-un stat membru, se consideră că este stabilit în statul membru în care este stabilită filiala sa sau, în absența unei astfel de stabiliri într-un stat membru, se consideră că este stabilit în statul membru în care este stabilită cealaltă întreprindere din grup.
- (4) În scopul aplicării alineatului (3), în cazul în care există mai multe filiale și fiecare dintre acestea este stabilită într-un stat membru diferit, se consideră că furnizorul platformei de partajare a materialelor video este stabilit în statul membru în care una dintre filiale și-a început pentru prima oară activitatea, cu condiția să mențină o legătură stabilă și efectivă cu economia statului membru respectiv.

În cazul în care există mai multe alte filiale care fac parte din grup și fiecare dintre acestea este stabilită într-un stat membru diferit, se consideră că furnizorul platformei de partajare a materialelor video este stabilit în statul membru în care una dintre aceste filiale și-a început pentru prima oară activitatea, cu condiția să mențină o legătură stabilă și efectivă cu economia statului membru respectiv.

- (5) În sensul prezentei directive, articolul 3 și articolele 12-15 din Directiva 2000/31/CE se aplică furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video considerați ca fiind stabiliți într-un stat membru în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.
- (6) Statele membre întocmesc și păstrează o listă actualizată a furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video stabiliți sau considerați ca fiind stabiliți pe teritoriul lor și precizează criteriile pe care se întemeiază jurisdicția lor, dintre criteriile stabilite la alineatele (1)-(4). Statele membre transmit Comisiei respectiva listă, inclusiv eventualele actualizări ale acesteia.

Comisia se asigură că listele respective sunt puse la dispoziție într-o bază de date centralizată. În caz de neconcordanțe între liste, Comisia contactează statele membre în cauză pentru a găsi o soluție. Comisia se asigură că autoritățile și/sau organismele naționale de reglementare au acces la această bază de date. Comisia pune informațiile din baza de date la dispoziția publicului.

- (7) În cazul în care, în aplicarea prezentului articol, statele membre în cauză nu ajung la un acord cu privire la statul membru care are jurisdicție, respectivele state membre aduc acest lucru la cunoștința Comisiei, fără întârzieri nejustificate. Comisia poate solicita ERGA să emită un aviz cu privire la această chestiune în conformitate cu articolul 30b alineatul (3) litera (d). ERGA emite un astfel de aviz în termen de 15 zile lucrătoare de la prezentarea solicitării Comisiei. Comisia informează Comitetul de contact în mod corespunzător.

Articolul 28b

- (1) Fără a aduce atingere articolelor 12-15 din Directiva 2000/31/CE, statele membre se asigură că furnizorii de platforme de partajare a materialelor video aflați în jurisdicția lor iau măsuri corespunzătoare pentru a proteja:
- (a) minorii de programele, de materialele video generate de utilizatori și de comunicările comerciale audiovizuale care le pot afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală, în conformitate cu articolul 6a alineatul (1);
 - (b) publicul larg de programele, de materialele video generate de utilizatori și de comunicările comerciale audiovizuale care conțin incitări la violență sau la ură împotriva unui grup de persoane ori a unui membru al unui grup, bazate pe oricare dintre motivele menționate la articolul 21 din Cartă;

- (c) publicul larg de programele, de materialele video generate de utilizatori și de comunicările comerciale audiovizuale având un conținut a cărui difuzare constituie infracțiune în temeiul dreptului Uniunii, și anume instigare publică la săvârșirea unei infracțiuni de terorism astfel cum se prevede la articolul 5 din Directiva (UE) 2017/541, infracțiuni legate de pornografia infantilă astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹ sau infracțiuni de natură rasistă și xenofobă astfel cum se prevede la articolul 1 din Decizia-cadru 2008/913/JAI.
- (2) Statele membre se asigură că furnizorii de platforme de partajare a materialelor video aflați în jurisdicția lor respectă cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (1) cu privire la comunicările comerciale audiovizuale care sunt promovate, comercializate sau organizate de către respectivii furnizori de platforme de partajare a materialelor video.

Statele membre se asigură că furnizorii de platforme de partajare a materialelor video aflați în jurisdicția lor iau măsuri corespunzătoare pentru a respecta cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (1) cu privire la comunicările comerciale audiovizuale care nu sunt promovate, comercializate sau organizate de către respectivii furnizori de platforme de partajare a materialelor video, ținând seama de controlul limitat exercitat de platformele de partajare a materialelor video respective asupra acestor comunicărilor comerciale audiovizuale.

¹ Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1).

Statele membre se asigură că furnizorii de platforme de partajare a materialelor video informează în mod clar utilizatorii atunci când programele și materialele video generate de utilizatori conțin comunicări comerciale audiovizuale, cu condiția ca aceste comunicări să fie declarate în conformitate cu alineatul (3) al treilea paragraf litera (c) sau dacă furnizorul are cunoștință de acest lucru.

Statele membre încurajează utilizarea coreglementării și promovarea autoreglementării prin intermediul codurilor de conduită, astfel cum se prevede la articolul 4a alineatul (1), în vederea reducerii în mod efectiv a expunerii copiilor la comunicările comerciale audiovizuale privind produse alimentare și băuturi care conțin substanțe nutritive și substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic, în special grăsimi, acizi grași trans, sare sau sodiu și zaharuri, al căror consum excesiv nu este recomandat în regimul alimentar global. Respectivele coduri au ca scop să dispună ca astfel de comunicări comerciale audiovizuale să nu scoată în evidență calitatea pozitivă a aspectelor nutriționale ale unor astfel de produse alimentare și băuturi.

- (3) În sensul alineatelor (1) și (2), măsurile corespunzătoare se stabilesc în funcție de natura conținutului în cauză, de daunele pe care le poate cauza, de caracteristicile categoriei de persoane care trebuie protejate, precum și de drepturile și interesele legitime aflate în joc, inclusiv cele ale furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video și ale utilizatorilor care au creat și/sau au încărcat conținutul, precum și de interesul public general.

Statele membre se asigură că toți furnizorii de platforme de partajare a materialelor video aflați în jurisdicția lor aplică aceste măsuri. Măsurile respective trebuie să fie fezabile și proporționale, ținând seama de amploarea serviciului de platformă de partajare a materialelor video și de natura serviciului furnizat. Respectivele măsuri nu conduc la nicio măsură de control ex-ante sau la filtrarea conținutului la încărcare care nu sunt în conformitate cu articolul 15 din Directiva 2000/31/CE. În scopul protecției minorilor, prevăzut la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, conținutul cel mai dăunător face obiectul celor mai stricte măsuri de control al accesului.

După caz, aceste măsuri constau în:

- (a) includerea și aplicarea, în termenii și condițiile serviciilor de platformă de partajare a materialelor video, a cerințelor menționate la alineatul (1);
- (b) includerea și aplicarea, în termenii și condițiile serviciilor de platformă de partajare a materialelor video, a cerințelor prevăzute la articolul 9 alineatul (1) privind comunicările comerciale audiovizuale care nu sunt promovate, comercializate sau organizate de către furnizorii de platforme de partajare a materialelor video;

- (c) includerea unei funcționalități prin care utilizatorii care încarcă materiale video generate de utilizatori să declare dacă astfel de materiale video conțin comunicări comerciale audiovizuale în măsura în care aceștia au cunoștință de acest lucru sau în măsura în care se poate presupune în mod rezonabil că aceștia au cunoștință de acest lucru;
- (d) instituirea și utilizarea unor mecanisme transparente și ușor de utilizat care să le permită utilizatorilor de platforme de partajare a materialelor video să raporteze sau să semnaleze respectivului furnizor al platformei de partajare a materialelor video conținutul menționat la alineatul (1) care este furnizat pe platforma sa;
- (e) instituirea și utilizarea unor sisteme prin intermediul cărora furnizorii de platforme de partajare a materialelor video să le explice utilizatorilor acestor platforme care au fost efectele raportării și ale semnalării menționate la litera (d);
- (f) instituirea și utilizarea unor sisteme care să permită verificarea vârstei utilizatorilor de platforme de partajare a materialelor video în ceea ce privește conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală a minorilor;
- (g) instituirea și utilizarea unor sisteme ușor de utilizat care să le permită utilizatorilor de platforme de partajare a materialelor video să clasifice conținutul menționat la alineatul (1);
- (h) furnizarea unor sisteme de control parental aflate sub controlul utilizatorilor finali în ceea ce privește conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală a minorilor;

- (i) instituirea și utilizarea unor proceduri transparente, ușor de utilizat și eficace de gestionare și soluționare a plângerilor utilizatorilor către furnizorul de platforme de partajare a materialelor video în ceea ce privește aplicarea măsurilor menționate la literele (d)-(h);
- (j) instituirea unor măsuri și instrumente eficace privind educația în domeniul mass-mediei și sporirea gradului de informare a utilizatorilor cu privire la respectivele măsuri și instrumente.

Datele cu caracter personal ale minorilor care sunt colectate sau generate prin orice altă modalitate de către furnizorii de platforme de partajare a materialelor video în temeiul celui de-al treilea paragraf literele (f) și (h) nu sunt prelucrate în scopuri comerciale, cum ar fi marketingul direct, crearea de profiluri și publicitatea orientată în funcție de comportament.

- (4) În scopul punerii în aplicare a măsurilor menționate la alineatele (1) și (3) de la prezentul articol, statele membre încurajează utilizarea coreglementării, astfel cum se prevede la articolul 4a alineatul (1).
- (5) Statele membre instituie mecanismele necesare pentru a evalua relevanța măsurilor menționate la alineatul (3), luate de către furnizorii de platforme de partajare a materialelor video. Statele membre încredințează evaluarea măsurilor respective autorităților și/sau organismelor naționale de reglementare.

- (6) Statele membre pot impune furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video măsuri mai detaliate sau mai stricte decât cele prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol. Atunci când adoptă astfel de măsuri, statele membre respectă cerințele stabilite de dreptul aplicabil al Uniunii, cum ar fi cele prevăzute la articolele 12-15 din Directiva 2000/31/CE sau la articolul 25 din Directiva 2011/93/UE.
- (7) Statele membre se asigură că există mecanisme extrajudiciare de soluționare a litigiilor dintre utilizatori și furnizorii de platforme de partajare a materialelor video referitoare la aplicarea alineatelor (1) și (3). Aceste mecanisme permit soluționarea imparțială a litigiilor și nu privează utilizatorul de protecția juridică pe care o oferă dreptul intern.
- (8) Statele membre se asigură că utilizatorii își pot exercita în fața unei instanțe, drepturile care decurg din relația cu furnizorii de platforme de partajare a materialelor video, în temeiul alineatelor (1) și (3).
- (9) Comisia încurajează furnizorii de platforme de partajare a materialelor video să facă schimb de bune practici privind codurile de conduită în materie de coreglementare menționate la alineatul (4).
- (10) Statele membre și Comisia pot promova autoreglementarea prin intermediul codurilor de conduită ale Uniunii menționate la articolul 4a alineatul (2).”

24. Titlul capitolului XI se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile și/sau organismele de reglementare ale statelor membre”;

25. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

- (1) Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități naționale de reglementare și/sau unul sau mai multe organisme naționale de reglementare. Statele membre se asigură că acestea sunt distincte din punct de vedere juridic de guvern și independente din punct de vedere funcțional de guvernele lor respective și de orice alt organism public sau privat. Această dispoziție nu aduce atingere posibilității statelor membre de a institui autorități de reglementare care să aibă competențe de supraveghere asupra unor sectoare diferite.
- (2) Statele membre se asigură că autoritățile și/sau organismele naționale de reglementare își exercită competențele în mod imparțial și transparent și în conformitate cu obiectivele prezentei directive, în special pluralismul în mass-media, diversitatea culturală și lingvistică, protecția consumatorilor, accesibilitatea, nediscriminarea, buna funcționare a pieței interne și promovarea concurenței loiale.

Autoritățile și/sau organismele naționale de reglementare nu solicită și nu acceptă instrucțiuni din partea niciunui alt organism în legătură cu îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul dreptului intern de punere în aplicare a dreptului Uniunii. Acest lucru nu exclude supravegherea în conformitate cu dreptul constituțional național.

- (3) Statele membre se asigură că competențele și prerogativele autorităților și/sau organismelor naționale de reglementare, precum și modalitățile de tragere la răspundere a acestora sunt clar definite în dreptul lor intern.
- (4) Statele membre se asigură că autoritățile și/sau organismele naționale de reglementare dispun de resurse financiare și umane adecvate și de competențe adecvate de asigurare a respectării normelor pentru a-și îndeplini funcțiile în mod eficace și pentru a contribui la activitatea ERGA. Statele membre se asigură că autorităților și/sau organismelor naționale de reglementare li se asigură propriile bugete anuale, care se publică.
- (5) Statele membre prevăd în dreptul lor intern condițiile și procedurile pentru numirea și demiterea șefilor autorităților și organismelor naționale de reglementare sau a membrilor organismului colectiv care îndeplinește această funcție, inclusiv durata mandatului. Procedurile trebuie să fie transparente și nediscriminatorii și să garanteze gradul necesar de independență. Șeful unei autorități și/sau al unui organism național de reglementare sau membrii organismului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul unei autorități și/sau al unui organism național de reglementare pot fi demiși în cazul în care nu mai îndeplinesc condițiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor, care sunt prevăzute în prealabil la nivel național. Decizia de demitere se motivează în mod corespunzător, face obiectul unei notificări prealabile și se publică.

- (6) Statele membre se asigură că există, la nivel național, mecanisme eficace de exercitare a unei căi de atac. Organismul competent să soluționeze calea de atac, care poate fi o instanță judecătorească, trebuie să fie independent de părțile implicate în calea de atac.

Până la soluționarea căii de atac, se aplică decizia autorității și/sau a organismului național de reglementare, cu excepția cazului în care sunt stabilite măsuri provizorii în conformitate cu dreptul intern.”

26. Se inserează următoarele articole:

„Articolul 30a

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile și/sau organismele naționale de reglementare adoptă măsurile adecvate pentru a-și furniza reciproc și pentru a furniza Comisiei informațiile necesare pentru aplicarea prezentei directive, în special a articolelor 2, 3 și 4.
- (2) În contextul schimbului de informații în temeiul alineatului (1), atunci când autoritățile și/sau organismele naționale de reglementare primesc de la un furnizor de servicii mass-media aflat în jurisdicția lor informații potrivit cărora acesta urmează să furnizeze un serviciu orientat în întregime sau în cea mai mare parte către publicul dintr-un alt stat membru, autoritatea și/sau organismul național de reglementare din statul membru de jurisdicție informează autoritatea și/sau organismul național de reglementare a statului membru vizat.

- (3) În cazul în care autoritatea și/sau organismul de reglementare a(l) unui stat membru al cărui teritoriu este vizat de un furnizor de servicii mass-media aflat în jurisdicția unui alt stat membru transmit(e) o cerere privind activitățile respectivului furnizor către autoritatea și/sau organismul de reglementare a statului membru care are jurisdicție asupra furnizorului în cauză, această (acest) din urmă autoritate și/sau organism de reglementare depun(e) toate eforturile pentru a soluționa cererea în termen de două luni, fără a aduce atingere termenelor mai stricte aplicabile în temeiul prezentei directive. La cerere, autoritatea și/sau organismul de reglementare a(l) statului membru vizat furnizează autorității și/sau organismului de reglementare a(l) statului membru de jurisdicție orice informație care o (îl) poate ajuta în soluționarea cererii.

Articolul 30b

- (1) Se instituie Grupul autorităților europene de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale (ERGA).
- (2) Acesta este compus din reprezentanți ai autorităților și/sau organismelor naționale de reglementare în domeniul serviciilor mass-media audiovizuale având ca principală responsabilitate supravegherea serviciilor mass-media audiovizuale sau, în cazul în care nu există o autoritate și/sau un organism național de reglementare, din alți reprezentanți, aleși conform procedurilor lor. Un reprezentant al Comisiei participă la reuniunile ERGA.

- (3) ERGA are următoarele sarcini:
- (a) să furnizeze expertiză tehnică Comisiei:
 - în cadrul sarcinii acesteia de asigurare a unei puneri în aplicare coerente a prezentei directive în toate statele membre;
 - în legătură cu aspectele legate de serviciile mass-media audiovizuale care țin de competența sa;
 - (b) să facă schimb de experiență și de bune practici în ceea ce privește aplicarea cadrului de reglementare privind serviciile mass-media audiovizuale, inclusiv cu privire la accesibilitate și la competențele în domeniul mass-mediei;
 - (c) să coopereze și să furnizeze membrilor săi informațiile necesare pentru aplicarea prezentei directive, în special în ceea ce privește articolele 3, 4 și 7;
 - (d) să emită avize, la solicitarea Comisiei, cu privire la aspectele tehnice și de fapt ale chestiunilor, în temeiul articolului 2 alineatul (5c), articolului 3 alineatele (2) și (3), articolului 4 alineatul (4) litera (c) și articolului 28a alineatul (7).
- (4) ERGA își adoptă propriul regulament de procedură.”

27. Articolul 33 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 33

Comisia monitorizează aplicarea de către statele membre a prezentei directive.

Până la ... [cel târziu patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive de modificare] și, ulterior, o dată la trei ani, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentei directive.

Până la ... [cel târziu opt ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive de modificare], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o evaluare *ex post*, însoțită, după caz, de propuneri privind revizuirea directivei, privind impactul și valoarea adăugată a acesteia.

Comisia informează periodic și în mod corespunzător Comitetul de contact și ERGA cu privire la lucrările și la activitățile celui alt for.

Comisia se asigură că informațiile primite de la statele membre cu privire la orice măsură pe care au adoptat-o în domeniile coordonate de prezenta directivă sunt comunicate Comitetului de contact și ERGA.”

28. Se introduce următorul articol:

„Articolul 33a

- (1) Statele membre promovează dezvoltarea educației în domeniul mass-mediei și iau măsuri în acest sens.
- (2) Până la ... [patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare] și, ulterior, o dată la trei ani, statele membre prezintă un raport Comisiei cu privire la punerea în aplicare a alineatului (1).
- (3) După consultarea Comitetului de contact, Comisia emite orientări privind domeniul de aplicare al acestor rapoarte.”

Articolul 2

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu până la ... [21 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive de modificare]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Atunci când statele membre adoptă actele respective, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele